

திராவிடர் விடுதலைக் கழக மாத இதழ்
மார்ச் 2018 / ரூ.20
www.dvkperiyar.com
nimirvomdvk@gmail.com

ஆசிரியர் குழு
கொளத்தூர் மணி
விடுதலை இராசேந்திரன்

அலுவலக நிர்வாகம்
சூலூர் பன்னீர்செல்வம்
இரா.செந்தில்
ந. அய்யனார்

இதழ் வடிவமைப்பு
வெல்கின் கணினி

அட்டை வடிவமைப்பு
க. பகலவன்

அலுவலக முகவரி
95, டாக்டர் நடேசன் சாலை
அம்பேத்கர் பாலம்
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004
தொலைபேசி எண்:
044-24980745

அணைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்
இரா. உமாபதி
72992 30363

தென் மாநிலங்களில் கூட்டாட்சியை நோக்கி...

‘வடக்கு வாழ்கிறது; தெற்கு தேய்கிறது’ என்று தமிழ்நாட்டில் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் நாட்டில் வீதிதோறும் ஒலித்த உரிமை முழக்கம். இப்போது களத்தில் மக்களின் குரலாக தென் மாநில ஆட்சிகளின் பிரகடனமாகும் வரலாற்றுப் போக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

இந்தியத் துணைகண்டத்தில் அடைப்பட்டுக் கிடக்கும் தேசிய இனங்களின் தனித்தன்மைகளை அழித்து உருவாகும் ஒற்றை இந்திய அமைப்புதான் பார்ப்பனிய இந்துத்துவ கலாச்சாரத் திணிப்பை செயல்படுத்துவதற்கான தளம் என்ற பா.ஜ.க. சங்கபரிவாரங்களின் இலக்கும் – ஒரே உரிமை, ஒரே அனுமதிபுடன் பரந்த சந்தையை பெறும் வாய்ப்புள்ள ஒற்றை இந்தியாவே பன்னாட்டு பெரும் முதலாளிகளின் பெரு விருப்பம் என்ற இலாபவேட்டை இலக்கும் இணைந்து நிற்கும் சூழலில் தென்மாநிலங்களின் உரிமைக் குரல் வெளிப்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன.

தி.மு.க. செயல் தலைவர் மு.க.ஸ்டாலின், 14 ஆவது நிதி ஆணையம், தென் மாநில வளர்ச்சிகளை முடக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு கொள்கைகளை சுட்டிக்காட்டி முதல்வர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார். ஆந்திர முதல்வரும் தெலுங்கானா முதல்வரும் நடுவண் அரசின் புறக்கணிப்பைக் கண்டித்து நாடாளுமன்றத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளனர். பா.ஜ.க. கூட்டணியிலிருந்து தெலுங்கு தேசம் உறவை முறித்துக் கொண்டு விட்டது.

காங்கிரஸ் எனும் தேசியக் கட்சியில் இருந்தாலும் கருநாடக முதல்வர் சித்தராமய்யா இந்தி எதிர்ப்பு மற்றும் மாநிலத்துக்கு தனிக் கொடி என்று மாநில உரிமைகளை முழங்கி வருகிறார்.

“வரலாற்று ரீதியாகவே, தெற்குதான் வடக்குக்கு மானியம் அளித்து வருகிறது. உத்திரபிரதேசம் மத்திய வரித் தொகுப்புக்கு ரூ.1/- செலுத்தி 1.79 திரும்பப் பெறுகிறது என்றால், கருநாடகம் அதே மத்திய வரித் தொகுப்புக்கு ரூ.1/- செலுத்தி வெறும் 0.47 காசு மட்டுமே பெறுகிறது” என்று சுட்டிக் காட்டியதோடு, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுக்கும் உரிமை மாநிலங்களுக்கு வேண்டும். மாநில அதிகாரங்களை உறுதி செய்யும் புதிய பொறிமுறையை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இந்த உரிமைப் போராட்டத்தில் மற்றொரு அகில இந்திய கட்சியான மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளும் கேரள மாநிலமும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருப்பது – மகத்தான திருப்பம். தென் மாநில வரி வருவாயை வடமாநிலங்கள் சூறையாடுவதைத் தடுத்து நிறுத்த தென் மாநில நிதியமைச்சர்கள் ஆலோசனைக் கூட்டத்துக்கு அழைப்பு விடுத்து, தென் மாநில முதல்வர்களுக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார், கேரள மாநில நிதியமைச்சர் தாமஸ் அய்சக்.

நதி நீர்ப் பங்கீடுகளில் தென் மாநிலங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் இந்தியாவின் ஒற்றை ஆட்சிக்குள் அடங்கிக் கிடப்பதிலிருந்தும் கொள்கை வகுப்பு உரிமைகள் நடுவண் அரசிடம் குவிந்து கிடப்பதிலிருந்தும் விடுவித்துக் கொள்வதே ‘முதன்மையான முரண்பாடு’ என்ற சரியான புரிதலை வரலாறு உணர்த்தி நிற்கிறது. திராவிட மாநிலங்களின் கூட்டமைப்பு காலத்தின் தேவையாகியிருக்கிறது!

சுமியூர் மண்பாட்டில்-வைதீக ஊடுறுவல்

வரலாற்று ஆதாரங்களை முன் வைத்து
ஒரு வீரிவான அலசல்

● முரசொலி மாறன்

வைதீகப் பார்ப்பனிய ஊடுறுவலுக்கு முன்பான தமிழ் வாழ்வியலையும் மன்னரின் ஆட்சியில் பார்ப்பனியம் ஊடுறுவித் தன்னை சமூக நிலவுடைமை அதிகாரமாகக் கிக் கொண்டதையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு நிறுவுகிறது இந்த சிறப்பான கட்டுரை.

ஆரியர் வருகைக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டில் சாதி முறை கிடையாது - என்பதில் இரு கருத்துகள் கிடையாது.

வர்ணாஸ்ரம தர்மப்படி வட இந்தியாவில் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் - என்று நான்கு வர்ணங்களாக மக்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதுதான் வர்ணாஸ்ரம தர்மம் - அல்லது சதுர் வர்ணம் - என்று குறிப்பிடப்படுவதாகும்! சமுதாய வட்டத்திற்கு வெளியே தீண்டத்தகாதார் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

பிராமணர்கள் பிர்மாவின் நெற்றியிலிருந்தும், கூத்திரியர்கள் புஜங்களிலிருந்தும், வைசியர்கள் தொடையிலிருந்தும், சூத்திரர்கள் பாதங்களிலிருந்தும் பிறந்ததாகக் கூறுகிறது மனு ஸ்மிருதி.

சூத்திரர்கள் என்போர் யார்?

“சண்டையில் வென்று சிறையாகப் பிடித்துக் கொண்டவன், அன்புடன் ஊழியஞ் செய்பவன், தன் வேசி மகன், விலைக்குக் கொள்ளப்பட்டவன், ஒருவனாற் கொடுக்கப்பட்டவன், குல வழியே தொன்றுதொட்டு ஊழியஞ் செய்பவன், குற்றத்திற்காக வேலை செய்பவன் எனச் சூத்திரர் எழு வகைப்படுவர்” எனவும், “பார்ப்பனன் ஐயம் இன்றி மேற்கூறிய எழுவகைச் சூத்திரரிடத்திலிருந்தும் பொருளை வலிந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். தம் தலைவன் எடுத்துக் கொள்ளாதற்குரிய பொருளையுடைய அந்தச் சூத்திரர் தம் பொருளுக்குச் சிறிதும் உரிமையுடையர் அல்லர்” என்றும் மனு கூறுவதாக மறைமலையடிகளார் தெரிவிக்கிறார்.

பிரபல வரலாற்று நூலாசிரியர் வின்சென்ட் ஸ்மித் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“ஆந்திரர், சேரர், சோழர், பாண்டியர் உள்ளிட்டு தீபகற்பத்து அரசுகளில் நுழைவதில் பிராமணர்கள் வெற்றி கண்டபோது, அங்கே அவர்கள் கண்டது முரட்டுத்தனமான, காட்டுமீரண்டி இனங்களுடையவ்வு; ஒரு நாகரீகம் வாய்ந்த சமுதாயத்தையே! திராவிட மதமும், அவர்களது சமூகப் பழக்க வழக்கங்களும் வட இந்தியாவில் இருந்ததைப்போல் அல்லாமல் முற்றிலும் மாறுபட்டிருந்தன. சாதிரி என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றாக இருந்தது. இப்போது பர்மாவில் இருப்பது போல! அவர்களது மதம் மெய்மறந்து பரவசமாகிற - தங்கள் மூதாதையர் வழிவந்த குல தெய்வங்களை வழிபடுவதாக இருந்தது. அவர்களது முக்கிய கடவுள் மலைத் தெய்வமான முருகன். அவர்களது மூலக் கடவுள்கள் அதற்குப் பிறகு பிராமணர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்களால் புதுப் பெயரிடப்பட்டு பழைய இந்துக் கடவுளரோடு இணைத்துக் கொள்ளப் பட்டனர். பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வருணங்கள் அல்லது வகுப்புகள் அல்லது சாதிகளாக மனித சமுதாயம் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படும் இந்து தத்துவம் தென்னாட்டு மக்களுக்கு முற்றிலும் அன்னியக் கொள்கையாகும். அவர்களிடையே இன்று வரை கூத்திரியரோ, வைசியரோ கிடையாது. திருமணம் பற்றிய சட்டங்களும், இறந்தவர் சொத்துக்களை வாரிசு அடைவது பற்றிய சட்டங்களும் பிராமணர்களுடையது போலன்றி முற்றிலும் மாறுபட்டிருந்தன. கண்டிப்பான சாதிரி விதிகளோடும், சட்டங்களோடும் இந்து மதம் மேலோங்கியிருக்கிற இந்த காலத்தில்கூட யிகவும் தென்மையானதும் (இந்து மதத்திற்கு) முற்றிலும் மாறுபட்டதுமான திராவிடக் கருத்துகள் வேரூன்றி இருப்பதை ஆயிரம் திசைகளில் காணலாம்.”

பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நான்கு வருணங்கள் அல்லது வகுப்புகள் அல்லது சாதிகளாக மனித சமுதாயம் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படும் இந்து தத்துவம் தென்னாட்டு மக்களுக்கு முற்றிலும் அன்னியக் கொள்கையாகும்.

1885-87இல் தொகுக்கப்பட்ட ‘இந்திய அரசு அறிக்கை’யில் ‘தென்னிந்தியாவில் மக்கள் தொகை பிராமணர்களாகவோ, சூத்திரர்களாகவோ, பறையர்களாகவோ’ (அதாவது தீண்டத்தகாதவர்களாகவோ) பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

1891ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகைக் கணக்கு, “பிராமணர், மராட்டியர், குடியேறிய முசல்மான்” தவிர சென்னை மாகாணத்து மக்கள் தொகையினர் முற்றிலும் திராவிடர்கள் என்றும், மனு உருவாக்கிய சாதிரி முறை திராவிட இனங்களுக்கு முற்றிலும் அன்னியமானது” என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

1901ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட சென்னை மாகாணத்து மக்கள் தொகைக் கணக்கு கீழ்க்கண்ட விவரத்தைத் தருகிறது.

“சென்னை மாகாணத்தில் வாழும் மக்கள் பிரிவு:

பிராமணர்கள்- 3.4%; சூத்திரர்கள் -94.3% - ஆக மொத்தம் 97.7%.

“மீதமுள்ள சொற்பத் தொகையினர் தங்களை கூத்திரியர் அல்லது வைசியர் என்று கூறிக்கொள்ளும் தெலுங்கர்களும், கன்னடர்களும் ஆவர்” என்று கணித்திருக்கிறது.

- தென்னகத்தில் மட்டும் மக்கள் நான்கு வருணங்களாகப் பிரிக்கப்படாமல், பிராமணரல்லாதாரை - “சூத்திரர்” என்கிற ஒட்டு மொத்தப் பெயரிட்டு அழைத்த காரணம் என்ன?

பிராமணர் - க்ஷத்திரியர் - வைசியர் - சூத்திரர் என்று பிறப்பினால் மக்களைப் பாகுபடுத்தி வைக்கும் 'சதுர்வர்ணம்' என்கிற 'வர்ணாஸ்ரம தர்மம்' தமிழக மக்களுக்கு முற்றிலும் அன்னியமானது என்றால், அது ஆரியர் புகுத்திய கொள்கை என்றால், அவர்கள் வருகைக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டுச் சமுதாயம் எப்படி அமைந்திருந்தது?

இதுபற்றி பேராசிரியர் பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார் 'ஆரியருக்கு முற்பட்ட தமிழ்நாடு' என்கிற நூலில் கீழ்க்கண்ட விளக்கத்தை அளிக்கிறார்:

தமிழ் மாநிலம் நிலத்தின் அடிப்படையில் இயற்கையை ஒட்டிப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

**மனு உருவாக்கிய சாதி முறை
திராவிட இனங்களுக்கு
முற்றிலும் அன்னியமானது**

மணலும், மணல் செறிந்த வெளியும் பாலை என்றும்; அந்தப் பாலை நிலத்தில் வாழ்வோர் மறவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

- அது மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் நாடோடி நிலையைக் குறிப்பதாகவும் அமைந்தது.

மலையும், மலையைச் சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி என்றும்; அதில் வாழ்வோர் குறவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

- அது மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் வேட்டுவர் நிலையைக் குறிப்பதாகவும் அமைந்தது.

காடும், காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை என்றும்; அதில் வாழ்வோர் ஆயர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

- அது மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் ஆடு-மாடுகளை மேய்த்துப் பிழைக்கும் நிலையைக் குறிப்பிட்டது.

வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடமும் மருதம் என்றும்; அதில் வாழ்வோர் உழவர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

- இது சமுதாய வளர்ச்சியில் விவசாய நிலையைக் குறிக்கும்.

கடலும், கடலைச் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் என்றும்; அதில் வாழ்வோர் பரதவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

- இது மனித வளர்ச்சியில் மீன்பிடிக்கும் பருவத்தையும் கடலில் பயணம் செய்யும் பருவத்தையும் குறிக்கும்.

- இவை நிலத்தின் தன்மையும் இயற்கைத் தன்மைக்கேற்ப அங்கு வாழும் மக்கள் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கை முறையையும் குறிப்பனவாகும்.

- இப்படி அவர்கள் இயற்கையோடு இயைந்து மண்ணின் மைந்தர்களாகச் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்தார்கள்.

- இதை "horizontal classification" என்று வர்ணிக்கிறார், பேராசிரியர் பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார்.

அவரது கூற்றுப்படி சமுதாயத்தில் இன்னொரு செங்குத்தான பிரிவும் இருந்தது.

மன்னர், வள்ளல் (அதாவது குறுநில மன்னர்கள்), வேளாளர் (நில உடைமைக் காரர்கள்), வணிகர் - இவர்கள் உயர்ந்தோர் அல்லது மேலோர் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இவர்கள் தவிர - உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் 'வினைவலர்' என்றும்;

தனிப்பட்ட முறையில் ஊழியம் செய்வோர் 'அடியோர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள்.

(இது சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவர் இருக்கும் பொருளாதார நிலை அல்லது அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் வர்க்கத்தைக் குறிக்கும். இது சாதி அன்று.)

- இப்படித்தான் உலகெங்கிலும் சமுதாயம் உருவாகி இருந்தது என்றும் பேராசிரியர் பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார் கூறுகிறார்.

அதனால்தான் திருவள்ளுவர்,

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

“எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு ஒரு தன்மையானதே; ஆயினும் செய்கின்ற தொழில்களின் உயர்வு தாழ்வு வேறுபாடுகளால் சிறப்பியல்பு ஒத்திருப்பதில்லை” என்று கூறுகிறார்.

நாலடியார் ஆசிரியர்,

“நல்ல குலமென்றும் தீய குலமென்றுஞ் சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை”

என்றும் திருமுலநாயனார்,

“ஒன்றே குலமும் - ஒருவனே தேவனும்”

என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கூலவாணிகம் செய்து வந்த சீத்தலைச் சாத்தனார், கடல் வாணிபம் செய்து வந்த ஆலங்குடி வங்கனார், பொன் வாணிகம் செய்த உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனார், ‘வண்ணக்கன்’ எனப்படும் நாணயப் பரிசோதனை செய்து வந்த வடம வண்ணக்கன் தாமோதரனார், மருத்துவத் தொழில் செய்து வந்த உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், கூத்துத் துறையைச் சேர்ந்த உறையூர் முதுகூத்தனார், செவிலித் தாயாராக விளங்கிய காவற்பெண்டு, வேளாண் மரபில் வந்த அரிசில் கிழார், ஆவூர் கிழார் போன்றோர், சங்கறுக்கும் தொழிலைக் கொண்ட ‘கீரர்’ குடியைச் சேர்ந்த குட்டுவன் கீரனார், இசைக் கருவிகளை இயக்கிய நெடும் பல்லியத்தனார், ஆரியக் கூத்தனின்றும் மாறுபட்ட தமிழ்க்கூத்தில் சிறந்த மதுரைத் தமிழ் கூத்தனார், பாண்டரங்கம் என்னும் கூத்து வகையில் வல்லுநரான பாண்டரங்கண்ணனார், ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த மதுரைக் கணக்காயனார், குறமக்களுள் ஒருவரான குறமகள் இளவெயினார், பொற்கொல்லரான வெண்ணாகனார் - இவ்வாறு பல்வேறு தொழிலைச் செய்தவர்கள் இயற்றிய கவிதைகள் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

- அது மட்டுமல்ல; ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியப் பாண்டியன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், சேரமன்னன் கணைக்கால் இரும்பொறை, கோப்பெருஞ்சோழன், சோழன் நலங்கிள்ளி போன்ற அரியாசனம் வீற்றிருந்த முடிவேந்தர்களின் கவிதைகளோடு மேற்

சொன்ன தொழிலை மேற்கொண்ட புலவர்களின் கவிதைகளும் சரியாசனம் பெற்றிருப்பது சங்ககாலத் தமிழகத்தில் நிலவிய சமத்துவ சமுதாய நிலையை விளக்குவதாகும்.

அவர்கள் செய்யும் தொழிலின் சிறப்பியல்புகள் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவை அடையாளப் பெயர்களாகவே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமா? ஆண்பாலரின் கவிதைகளோடு காக்கைப்பாடினியார், நச்செள்ளையார், நக்கண்ணையார் போன்ற பெண்பாலரின் கவிதைகளும் இடம் பெற்றிருப்பது சங்க காலத்தில் நிலவிய ஆண்-பெண் சமத்துவத்திற்கும் உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.

‘வர்ணாஸ்ரம தர்மம்’ குறித்து பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார் கூறுவது என்ன?

அதனால்தான் “எல்லாரும் ஒரு குலம் எல்லாரும் ஓரினம் எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர்” என்றார் பாரதியார்.

தமிழர் கடைப்பிடித்தது வள்ளுவர் கூறிய சமதர்மம்; ‘மனுநீதி’ கூறிய பிறப்பினால் ஏற்படும் வர்ணாஸ்ரம தர்மம் அன்று!

பிராமணர் - க்ஷத்திரியர் - வைசியர் - சூத்திரர் என்கிற வர்ணாஸ்ரம தர்மம் என்பது என்ன?

பேராசிரியா பி.டி. சீனுவாச அய்யங்கார் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறார்:

“இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு (தமிழர்களுடையதுபோல) நிலப் பிராந்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று; இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று; சமூக ரீதியானதும் அல்ல; செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டதும் அல்ல. அக்கீனியை மையமாக வைத்து செய்யப்படும் ஆச்சாரங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது ஆகும். பிராமணர்கள்

**திராவிட இயக்கத்தின்
தோற்றம் வரையில்
'சூத்திரர்' என்கிற வார்த்தையை
எவரும் எதிர்க்கவில்லை**

தென்னிந்தியாவில் குடியேறியபோது, பண்டைய தமிழ் மனனர்கள் யாகங்களால் கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பெறும் ஆசையுடன் அக்கினியை மேற்கொண்ட குருக்களிடம் சமுதாயத்தின் தலைமைப் பதவியை ஒப்படைத்தார்கள். அதன் காரணமாக மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தங்கள் சமுதாய முறையைப் பிராமணர்கள் தமிழர் சமூகத்தின் மீது புகுத்திட முயன்றார்கள். ஆனால் இந்த மதவாதிகளின் ஏகபோக ஆட்சி (முன்பே நிலவி வந்த) தமிழர்களின் சமுதாய சமதர்மத்தோடு ஒட்டிப் போக முடியவில்லை. அதனால்தான், வட இந்தியாவில் செய்தது போல் தென்னிந்தியாவில் மக்களை அவர்களால் நான்கு வருணங்களாகப் பிரித்து அமைப்பதில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை அதற்கு முன்பு பல்லாயிரம் ஆண்டுகாலமாக மதச்சார்பு அற்றதாகவும், சமதர்மத்தின் அடிப்படையிலும் அமைந்திருந்த காரணத்தால் - சிறுநீர் கழிப்பதிலிருந்து சுடுகாட்டில் பிணமாக எரிக்கப்படும்வரை அக்கினி பற்றிய ஆச்சாரங்களாலும் சம்பிரதாயங்களாலும் சூழப்பட்டிருந்த நான்கு வருணத் திட்டம் தமிழர்களிடம் நன்கு பரவ முடியவில்லை. பிராமணர்கள் தென்னிந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன்பே இந்த ஆரிய அக்கினி ஆச்சார விதிமுறை வீரியம் இழந்து விட்டபடியாலும் அது பரவவில்லை. இதனால் சாதி பற்றிய குழப்பமும், சமுதாயத்தில் போட்டி பொறாமைகளும் உருவாயின. 1,500 ஆண்டுகாலமாக இவை தென்னிந்திய வாழ்வில் ஒரு குணாதிசயமாகவே ஆகிவிட்டன. தேவாரம் பாடிய திருநாவுக்கரசு நாயனார் இன்று போலவே தன் காலத்திலும் பிராமணர்

களுக்கும், பிராமணரல்லாதாருக்கும் அல்லது அன்று அவர்கள் அழைக்கப்பட்டது போல ஆரியர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் பொறாமை இல்லாவிடினும் போட்டி உணர்வுகள் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.”

- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் உள்ள ‘செந்தமிழோடு ஆரியனைச் சீரியனை’ என்கிற வரிகளையும், ‘ஆரியர் தமிழோடிசையானவன்’ - என்கிற வரிகளையும் தமது வாதத்திற்கு பி.டி. சீனுவாச அய்யங்கார் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

1856ஆம் ஆண்டு ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ என்கிற அரிய நூலைத் தீட்டிய ராபர்ட் கால்டுவெல் கீழ்க்கண்டவாறு நிலைமையை விளக்குகிறார்:

“மனு நூலாரும், பாரத ஆசிரியரும், புராண ஆசிரியர்களும், திராவிடக் குழுவைச் சேர்ந்த மக்கள் எல்லோரையுமே போர்வீரர் மரபில் சேர்த்து கூத்திரியரென வகைப்படுத்திக் கூறுகின்றனர். ஆனால் திராவிடரிடையே வந்து குடியேறி, அவர்களிடையே வடநாட்டு வகுப்புப் பிரிவினையை யொட்டிச் சாதிப் பிரிவினை கற்பித்த பார்ப்பனர் மட்டும், நாடாளும் அரச குடும்பத்தினர்களாழிந்த மற்றையோர் அனைவரையும் சூத்திரர் என்ற பெயருக்கு மேற்பட்ட எப்பெயராலும் அழைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இது வியப்பாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் எளிதாக வேளாளரையும், வணிகரையும் ‘வைசியர்’ என்று அழைத்து, மற்ற கீழ்த்தர வகுப்பினரை ‘ஸூத்திரர்’ என அழைத்திருக்க முடியும். அங்ஙனம் அவர்கள் செய்யவில்லை. அஃதேயெனின், ஆரிய இனத்தைச் சேர்ந்தோரையன்றி ஏனையோரை கூத்திரியரென்றோ, வைசியரென்றோ அழைப்பது அவர்கள் மரபுக்கு மாறானதொன்றாகையால், ஆரியரல்லாத திராவிட மக்களை, (அவர்கள் எவ்வளவு உயர்தர மக்களே யாயினும்) - ஸூத்திரர்கள் என்றே அழைத்து வந்துள்ளராதலின் என்க... உண்மையில் பார்ப்பனர் முதலில் அவர்களை ஸூத்திரர் என்றழைத்தபோது

அப்பெயர் மதிப்பிற்குரியதோர் பட்டப் பெயர் என்றே அவர்களிடம் கூற அவர்களை ஏமாற்றியிருக்கக்கூடும். இவ்வேமாற்றம் வெற்றியடைந்ததென்றே கூறலாம்.”

- இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கம் வரையில் - அதாவது, திராவிட இயக்கத்தின் தோற்றம் வரையில் - பிராமணரல்லாதார் ‘சூத்திரர்’ என்கிற வார்த்தையை எதிர்க்க வில்லை என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. அதற்குப் பிறகுதான் ‘சூத்திரன்’ என்றால் ஆத்திரம் கொண்டு அடி!’ என்னும் பழமொழியே பிறந்தது!

இதில் திராவிடத் தன்னுணர்வுத் தந்தை பெரியாரின் பங்கு மகத்தானது; தன்னிகரரில்லாதது!

இது குறித்து டாக்டர் சரசுவதி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“குறிப்பாகத் திராவிட இயக்கத்தின் நிறுவனத் தலைவராகிய ஈ.வே.ராமசாமி நாயக்கர் ‘சூத்திரன்’ என்கிற பட்டத்தை எதிர்த்து ஒரு யுத்தம் நடத்துவதையே தனது நோக்கமாகக் கொண்டார்... ஓய்வில்லாத பிரச்சாரம் காரணமாக, இந்து சமுதாய அமைப்பில் சூத்திரனாக வைக்கப்பட்டிருப்பது திராவிடனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானம் என்று மக்களிடத்திலே ஒரு பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தினார்.”

திராவிட மக்களின் பிரக்ஞையைத் தட்டி எழுப்பிய தந்தை பெரியாரின் யுத்த முழக்கத்தை இதோ கொஞ்சம் கேளுங்கள்:

“ஒரு மனிதனைப் பார்த்து பிராமணன் என்று சொல்லுவதனாலேயே, நாம் தாழ்ந்த ஜாதியென்பதையும், பிராமணனது வைப்பாட்டி மக்கள் என்பதையும் நாமே ஒப்புக் கொண்டவர்களாகிறோம். இதைப் பற்றிக் கவலையில்லா மக்களுக்குச் சுயராஜ்யம் எதற்காக? காங்கிரஸ் எதற்காக? சங்கங்கள் எதற்காக? பொதுநலச் சேவை என்கிற வேஷம் எதற்காக,”

- இப்படி ஆத்திரம் கொள்ள வைக்கும் ‘சூத்திரர் நிலை’ எப்படி இருந்தது?

**‘இந்திய அரசு அறிக்கை’யில்
‘தென்னிந்தியாவில் மக்கள் தொகை
பிராமணர்களாகவோ,
சூத்திரர்களாகவோ, பறையர்களாகவோ
(அதாவது தீண்டத்தகாதவர்களாகவோ)
பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.**

இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கக் காலத்தில் ‘சூத்திர நிலைமை’ எவ்வளவு கொடுமையாக இருந்தது என்பதற்கு 1901ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைப் புள்ளி விவரம் சான்று பகர்கிறது. ‘சாதிகளின் சமுதாய அந்தஸ்து’ - என்கிற விவரம் அவ்வாண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பில் காணப்படுகிறது.

பிராமணர்கள் சமுதாயத்தின் மேல்தட்டிலும், முற்றிலும் தீண்டத்தகாதவர்கள் அடித்தட்டிலும் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பிராமணர்கள் யாரைத் தீண்டினால் அத்தீட்டு தீண்டாதார் என்கிற ஆதி திராவிடரைவிடக் குறைவாக இருக்குமோ அத்தகையோர் அடித்தட்டுக்கு மேலே இரண்டாவது தட்டிலே வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்

தீட்டின் அளவு அல்லது அந்தத்தீட்டு ஒட்டிக் கொள்ளாமல் சூத்திரர்கள் பிராமணரை விட்டு விலகி நிற்கும் தொலைவு - இதற்கேற்றபடிதான் அந்தந்தச் சாதியினரின் சமுதாய அந்தஸ்து ‘ஏணி’ படிப்படியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இது குறித்துப் பேராசிரியர் சீனுவாச அய்யங்கார் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“இந்துக் கொள்கைப்படி தீட்டு என்பது என்ன? அது உண்மையல்லாத மனக் கற்பனையாகும். அது ஆரியர்களும், ஆரியரல்லாத இந்துக்களும் சமுதாய உறவு கொள்ளும்போது எழும் காந்த சக்தியின் அளவைக் குறிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். யார் யார் பிராமண ஆச்சாரங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் எந்த அளவு பின்பற்ற வில்லையோ அந்த அளவு தீட்டின் அளவு அதிகமாகிவிடும். பறையர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தோர் (பிராமண ஆச்சாரங்களையும்,

பழக்க வழக்கங்களையும் (பின்பற்றுவதில்) கொஞ்சம்கூட அக்கறைக் காட்டாதவர் களாகவும், அப்படி ஈடுபாடு கொள்ளாமல் இருப்பதில் பிடிவாதமாகவும் இருந்தனர். அதன் விளைவாக, ஜாதி இந்துக்களின் முன்னால் முப்பது கஜம் சுற்றளவிற்கு அவர்கள் வருவதுகூடத் தீட்டாகக் கருதப்பட்டது.”

இதைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை தெளிவாக்குகிறது:

சாதிகளின் சமுதாய அந்தஸ்து - 1901 (Social Precedence of Castes - 1901)

அந்தஸ்து வரிசை	சாதிகளின் பெயர்	மொத்த மக்கள் தொகையில் அந்தச் சாதியினரின் சதவிகிதம்
1.	பிராமணரும், உட்பிரிவினரும்	3.50
2.	க்ஷத்திரியரும், உட்பிரிவினரும்	1.00
3.	வைசியரும், உட்பிரிவினரும்	1.50
4.	'சத்' சூத்திரர் அல்லது நல்ல சூத்திரர்	31.00
5.	பிராமணர்களைப் புரோகிதர்களாக அமர்த்திக் கொள்கிற - தொட்டால் தீட்டு மிகக் கொஞ்ச அளவே இருக்கிற சூத்திரர்கள்	16.25
6.	பிராமணர்களை எப்போதாவது புரோகிதர்களாக உபயோகிக்கிற - ஆனால் தொட்டால் தீட்டு உண்டாக்குகிற சூத்திரர்கள்	11.00
7.	பிராமணர்களைப் புரோகிதர்களாக உபயோகிக்காத - தொட்டால் தீட்டு உண்டாக்குகிற சூத்திரர்கள்	5.75
8.	தொடாமலேயே தீட்டு உண்டாக்குகிற-ஆனால் மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடாத சாதியினர்	8.25
9.	மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடுகிற - ஆனால் தொடாமலிருந்தால் தீட்டு உண்டாக்காமல் இருக்கிற சாதியினர்	3.50
10.	மாட்டு இறைச்சி சாப்பிடுகிற - ஆனால் தொடாமல் கூட தீட்டு உண்டாக்குகிற சாதியினர்	14.70
11.	பிராமணர்களின் புரோகித அதிகாரத்தை மறுக்கும் சாதியினர்	3.00

- இவ்வாறு பிராமணர்கள் சமுதாயத்தின் மேல் தட்டிலும், பிராமணரல்லாதார் பத்து கீழ்த்தட்டுகளிலும் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் முதல் மூன்று வருணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மக்கள் தொகையில் 6 சதவிகிதமாக இருந்திருக்கின்றனர். மீதமுள்ளோர் நான்காம் வருணம் (அல்லது 'நாலாம் சாதி') என்கிற சூத்திரர்களாகவும் ஐந்தாம் வருணம் என்கிற பஞ்சமர்களாகவும் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

சாதித் தலைமையும்; சமஸ்கிருதத்தையும் அம்மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த வேத மந்திரங்களையும் அவர்கள் மட்டுமே கற்க அனுமதிக்கப்பட்டதால், மதத் தலைமையும் அவர்கள் கையில் இருந்தது.

இது குறித்து டாக்டர் சரசுவதி கீழ்க் கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“அரசு உத்தியோகங்களிலும், படிப்பறிவு தேவைப்படும் தொழில்களிலும் பிராமணர்கள் ஏற்றம் பெற்றிருப்பது வேத காலத்திலிருந்தே அவர்கள் பெற்ற ஏற்றத்தின் தொடர்ச்சி என்று கருதப்படுகிறது. ஒடுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையோர் தங்களை அடக்கி ஒடுக்கும் சிறுபான்மையோருடன் தொடர்த்த புரட்சிதான் தற்காலத்தில் பிராமணரல்லாதாருக்கும், பிராமணருக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மோதலின் கரு - என்று கூறலாம்.”

வேத காலத்தில் துவங்கிய இந்த நிலைமை காலப்போக்கில் படிப்படியாக அவர்கள் ஆதிக்கத்தை மேன்மேலும் பலப்படுத்தி அதைச் சர்வ வல்லமை பொருந்திய உருக்குப் பிடியாக்கியது.

பல்லவர்கள் காலத்திலிருந்தே, குறிப்பாகப் பிற்காலச் சோழ வேந்தர்கள் காலத்தில் பிராமணர்கள் நிறைய நிலமானியத்தைப் பெற்றார்கள்.

அத்தகைய நிலங்கள் ‘பிரம்மதேச நிலங்கள்’ என்கிற பெயரைப் பெற்றன.

நிலமனைத்தும் மன்னருக்கே சொந்தம் என்ற காலத்தில் இவ்வாறு பிராமணர்கள் நிலங்களைத் தனியுடைமையாகப் பெற்றனர்.

முதலாம் குலோத்துங்கச் சோழனுடைய ஆட்சியின் 12ஆவது ஆண்டில் 108 பிராமணர்களுக்கு பிரம்மதேச நிலங்களைக் கொடுத்து, வரிவிலக்கும் அளித்து, அந்த நிலங்கள் சதுர்வேதி மங்கலமாக உருவாக்கப்பட்ட செய்தி ஒன்று இருக்கிறது.

இவ்வாறு பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் நிலமான்யம் வழங்கப்பட்டு பிராமணர் குடியிருப்புகளான அக்ரகாரங்களும், மங்கலங்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

- இத்தகைய பிராமணர் காலனிகளின் நிர்வாகத்தில் அவர்கள் பங்கு கொள்ள ‘சபா’க்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

அதுமட்டுமின்றி, பிரம்மதேச நிலங்களுக்கு

நிலவரி விலக்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது ஒரு தனிச் சலுகையாகும்.

உதாரணமாக கி.பி.1002இல் இராஜராஜசோழன் பிராமணருக்கான கிராமங்களில் பிராமணரல்லாத பிற சமூகத்தினர் தங்களது நிலங்கள் அனைத்தையும் பிராமணர்களுக்கே விற்றுவிட வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டான். (அரசு ஊழியங்களுக்காக நிலங்களைப் பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது)

பிராமணர்கள் அப்படி நிலங்களை வாங்கித் தங்களது ஏகபோகத்தையும், தனித் தன்மையையும் காப்பாற்றிக் கொண்டதோடு, பொருளாதார மேம்பாட்டையும் எய்தினர்.

அப்போது அப்படி விற்கப்பட்ட நிலங்களில் சிலவற்றை இராஜராஜனின் சகோதரி குந்தவை விலைக்கு வாங்கி உள்ளூர்க் கோயிலுக்கு அளித்திருக்கிறாள்.

மேலும், அவ்வகுப்பார் அனுபவித்த நிலங்கள் மிகவும் வளமானவைகளாகவும் திகழ்ந்தன.

சாதி - மத - முதன்மை காரணமாகச் சமுதாயத்தின் மேல்தட்டிலிருந்த பிராமணர்களுக்கு நில உடைமையில் வேளாளரைப்போல அவர்கள் பெற்றிருந்த பங்கும், அதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருந்த நில வசதியும் அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவிற்று.

முழுக்க முழுக்க ‘பிராமணர்’ கிராமங்களாக விளங்கியவற்றிற்குத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கல்லிடைக்குறிச்சியை ஒரு ஆசிரியர் உதாரணம் காட்டுகிறார். முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு அங்கு பிராமணர் - பிராமணரல்லாதாரிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டதையும் அவ்வாசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சமுதாயத்தில் பிராமணர் அடைந்த மேலாண்மைக்கு வேத பாராயணத்திலும், அதன் மூலமாகச் சமஸ்கிருதக் கல்வியிலும் அவர்களுக்கிருந்த பாரம்பரியமும் இன்னொரு காரணமாகும்.

பிற்காலச் சோழப் பெருவேந்தர்கள் காலத்தில் (கி.பி. 9 - முதல் 12ஆம் நூற்றாண்டுகள் உள்ளிட்ட காலம்) பிராமணர்கள் வேத -

உபநிஷதங்களைப் பயில்வதற்காகப் பிரத்தி யேகமாக அவர்களுக்கென்றே அரசு மானியத் துடன் பல அமைப்புகள் துவக்கப்பட்டன.

உதாரணமாக, முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் (1012-1044) ஆட்சியிலும், இராஜாதி ராஜன் (1018-1054) ஆட்சியிலும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள எண்ணாயிரத்திலும், பாண்டிச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள திரிபுவனி யிலும் வேதங்கள் கற்பதற்கு நவீன கல்லூரி களைப் போன்ற உயர்கல்வி அமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே!

எண்ணாயிரம் கல்லூரியில் 340 மாணவர்கள் 14 ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்றனர்.

திரிபுவனியில் 260 மாணவர்கள் 12 ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்றனர். மாணவர்கள் இளங்கலை வகுப்பு, முதுகலை வகுப்பு என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு வேதங்களையும், உபநிஷதங்களையும், சமஸ்கிருதக் கல்வி யோடு தொடர்புடைய இதர பாடங்களையும் பயின்றனர்.

மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன.

எண்ணாயிரத்தில் அமைந்த வேத கல்லூரியில் ஒருவகைப் பண்டிதர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் தங்க நாணயங்கள் உதவித் தொகையாகத் தரப்பட்டன.

பின்னர் விஜயநகர சாம்ராஜ்ய காலத்திலும் (14 முதல் 16ஆம் நூற்றாண்டு வரை) பிறகு நாயக்கர் ஆட்சியிலும் (16 முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை) பிராமணர்களது ஆதிக்கம் தமிழ்நாட்டில் கொடிகட்டிப் பறந்தது; வேறு எப்போதையும்விட அதி உன்னத நிலையை அடைந்தது!

அக்ரகாரங்களை நிறுவுவதே அவர்களது முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. பிராமணர்களுக்கான பிரத்யேகக் கல்வி வசதியும் பெருகி வளர்ந்தது. அவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்த முறை மற்றவர்களுக்குக் கற்பித்த முறையிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது.

அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தமிழ்நாட்டில் தீபாவளி என்கிற புதிய

பண்டிகையும் புகுந்தது. இது குறித்து அ.கி.பரந்தாமனார் கூறுகிறார்:

“தீபாவளி தமிழ்நாட்டில் தொன்று தொட்டு வந்த தீருநாளன்று, மதுரை நாயக்கர்களாலும், தஞ்சை - செஞ்சி நாயக்கர்களாலும், தமிழ்நாட்டில் புகுத்தப்பட்டது. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தென் தமிழ்நாட்டு மக்களால் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வரும் பெருநாள். இது பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படவேயில்லை. சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தீபாவளியில் புத்தாடை அணியும் வழக்கம் அண்மைக்காலம் வரையில் இருந்ததில்லை.”

1610ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 22ஆம் நாள் இராபர்ட் டி நோபிளி பாதிரியார் எழுதிய கடிதமொன்று அக்கால நிலைமையை நன்கு சித்தரிக்கிறது.

இவர் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் காவியுடையும், சந்தனப் பொட்டும், கடுக்கனும், பொற்பூணூலும் அணிந்து ‘இத்தாலியப் பார்ப்பனர்’ என்று கூறிக் கொண்டு கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரம் செய்தவர். இவர் தம் பெயரையும் ‘தத்துவ போதகர்’ என்று மாற்றியமைத்துக் கொண்டார். அவர் 1610, நவம்பரில் எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

“வகுப்பிற்கு இருநூறு முதல் முன்னூறு வரை என்று பிரிக்கப்பட்டு மதுரையில் பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமான மாணவர்கள் இருந்தனர். அந்த மாணவர்கள் அனைவரும் பிராமணர்களே. ஏனெனில், உயர் கல்வி பெறுவதற்கு உரிமை பெற்றவர்கள் அவர்கள்தான். இதர சாதியினர், குறிப்பாக வைசியர்களும், சூத்திரர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை.”

- மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் கவலையின்றி உயர் கல்வியிலும், வேதாந்தக் கல்வியிலும் கவனம் செலுத்த அந்த நிறுவனங்களுக்கு நிரந்தர வருவாய் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. “பிராமணரல்லாதாருக்கு இந்த வாய்ப்பு இல்லை. செல்வர் வீட்டுத் திண்ணையிலாவது, ஆசிரியர் வீட்டுத் திண்ணையிலாவது,

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெற்றன. அங்கே எழுதவும், படிக்கவும், கணக்குப் போடவும் கற்பிக்கப்பட்டது.

விஜய நகர சாம்ராஜ்ய காலத்தில் இந்தக் கல்விப் பயிற்சி அவர்களுக்குக் கைமேல் பலனைக் கொடுத்தது. அப்போது அரசு உத்தியோகங்களில் நிறைய பிராமணர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

முதலாம் ஹரிஹரர் காலத்தில் (கி.பி.1336-1357) கர்ணம் பதவி வகித்து வந்த பிராமணரல்லாதார் நீக்கப்பட்டு அப்பதவிகளில் பிராமணர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

“மதுரை நாயக்கர்களுக்குப் பெரும் பாலும் பார்ப்பனர்களே தளவாய்களாயும், பிரதானிகளாயும், இராயசங்களாயும் இருந்ததைக் கண்கிரோம். பிற்கால நாயக்கர்களுக்கு தளவாய்களாகப் பணியாற்றியவர்கள் தெலுங்குப் பார்ப்பனர்களே. நாயக்கர்கள் ஒரு சாதியிலிருந்து சில பிரிவுகளுக்கும் ஒன்று மற்றொன்றோடு மணவுறவு கொள்ள விடவில்லை. கம்மாளர்களுக்குள் இருந்த ஐந்து பிரிவுகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து விடுதல் கூடாது என்று 1623 ஆண்டுச் சாசனம் குறிப்பிடுகிறது. செளரட்டிரர்களுக்குப் பார்ப்பனர்களைப் போலப் பூணூல் அணிந்து கொள்ள உரிமை யளித்தாள், மங்கம்மாள்.”

‘தளவாய்’ என்பவர் அனைத்து சிவில் இராணுவ நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வந்த பிரதம அதிகாரி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“பெரும்பாலான தளவாய்கள் தெலுங்குப் பார்ப்பனர்கள். சொக்கநாதர் காலத்திலிருந்து பார்ப்பனர்களே தளவாய்களாய் இருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது” - என்கிறார் அ.கி.பரந்தாமனார்.

அடுத்த முக்கிய பதவி வகித்தவர் ‘பிரதானி’. இப்பதவி சாதாரண அமைச்சர் பதவியைவிட உயர்ந்தது. இக்கால நிதி அமைச்சர் பதவிக்கு ஒப்பாகக் கூறலாம். “என்றாலும், பிரதானிக்கு உள்நாட்டு ஆட்சியில் மிகுந்த செல்வாக்கு இருந்தது.”

அமைச்சர்களுள் பிரதானிக்கு அடுத்த பெரும் பதவி வகித்தவர் ‘இராயசம்’ என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர்தான் அரசின் பிரதம செயலாளர்.

“இந்த மூவரே மதுரை நாயக்கர் ஆட்சிக்கு முழுவில் மிகுந்த அதிகாரமும் செல்வாக்கு முள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள்.”

இந்த மூன்று பதவிகளுக்கும் பிராமண வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்களே நியமிக்கப்பட்டது தென்னக வரலாற்றில் நிரந்தர அடையாளங்களை ஏற்படுத்தாமற் போகவில்லை.

“இதன் காரணமாக, பிராமணரல்லாதாரைவிட முன்னேறித் தென்னிந்திய சமுதாயத்தின் தலைமையிடத்தை அவர்களால் பெற முடிந்தது”

- என்கிறார் ஈ.சா. விசுவநாதன் எனும் ஆராய்ச்சியாளர்.

அவர் மேலும் கூறுகிறார்:

“பிராமணர்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்தபோதிலும் ஒருவருக்கொருவர் ஒருங்கிணைந்து வாழ்வதன் மூலம் சமுதாயத்தில் தங்கள் தனித்தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டனர். குலப்பிரிவில் புறமணத் தடையும், அகமண உறவுக்கட்டும் இருந்ததால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் தனித்தன்மையைப் பெற்ற குழுவாக விளங்க முடிந்தது. பின்னர் மேலை நாட்டுப் படிப்பு அவர்களது தனித்தன்மைக்கும், சமுதாய மேன்மைக்கும் மேலுமொரு காரணமாயிற்று.”

1891இல் இந்தியாவில் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்குப்படி 72.21 சதவிகித பிராமணர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருந்தனர். அத்தகையோர் வேளாளர்களில் 27.22 சதவிகிதம்தான்.

- அதாவது, ஆங்கில நிர்வாக இயந்திரம் இங்கே இயக்கத் துவங்கியபோது அவர்களது கல்வி முறையில் தேர்ந்து, உத்தியோகங்களை ஏற்பதற்கு அப்போது பிராமண சமுதாயம் தயார் நிலையிலும், முன்னணியிலும் இருந்தது.

(திராவிட இயக்க வரலாறு நூலிலிருந்து)

நீட்:

தமிழக சுகாதார கட்டமைப்புகளைக் குலைக்கிறது

★ முனைவர் கலையரசன்

“அனைவரையும் உள்ளடக்கிய சமூகக் கொள்கைகள் தமிழகத்தில் படிப்படியாக உருப்பெற்று வலுப்பெற்றுள்ளன என்பது குறைந்த அளவிலேயே அறியப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதன் முக்கியத்துவம் எந்த அளவிலும் குறைவானதல்ல. இதர பல மாநிலங்களைப் போல அல்லாமல், தமிழ்நாடு உயிரோட்டமுள்ள, திறன்மிகு சுகாதார மையங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் இலவசமாக இங்கே சுகாதாரச் சேவைகளைப் பெற முடியும்.”

- அமர்த்தியா சென்

(An Uncertain Glory: India and its Contradictions
நூலிலிருந்து)

தேசியத் தகுதி மற்றும் நுழைவுத் தேர்வு, இந்தியாவில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கையில் நடைபெறும் ஊழல்களைத் தடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்திய மருத்துவக் கவுன்சில் (எம்.சி.ஐ.) இந்த நுழைவுத் தேர்வை நாடு முழுவதும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்வதற்கான அளவுகோலாக நிர்ணயிக்க முயற்சி செய்துவருகிறது. எனினும், கல்வி மற்றும் சமூக நீதிக்குத் தீங்கிழைக்கும் என்பதால், இந்தத் தேர்வு கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாவதில் எந்த ஆச்சர்யமும் இல்லை.

நாடு முழுவதற்கும் இது பொருந்தும் என்றாலும் தமிழ்நாட்டுக்கு இழப்பு அதிகம். தமிழ்நாட்டில் பொதுச் சுகாதார அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படையே நீட் தேர்வு தாக்குகிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி, சுகாதாரம் என்பது மாநிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அதாவது, சுகாதாரம் மாநிலப் பட்டியலில் உள்ளது. மாநில அரசுகள் சுகாதார அமைப்புகளை உருவாக்கலாம் அல்லது நீக்கலாம். மாநிலத்தின் பொதுச் சுகாதாரத்துக்கான சட்டபூர்வமான மற்றும் நிர்வாக ரீதியான கட்டமைப்புகள் குறித்த பொதுச் சுகாதாரச் சட்டம் தமிழகத்தில் உள்ளது. இது பல்வேறு அரசு அமைப்புகளுக்கு, அவற்றுக்குத் தேவையான பட்ஜெட் ஒதுக்கீட்டுடன், நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புகளை வழங்குகிறது. இவை அனைத்தும் தீவிரமாகவும் கறாராகவும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. நீட் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையோடு முரண்படுகிறது.

பொதுச் சுகாதார நிர்வாகிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களிடையேயான முறையான ஒருங்கிணைப்புதான் தமிழ்நாட்டின் பொதுச் சுகாதார நிர்வாகத்தின் வெற்றிக்குக் காரணம். இதற்கு வேறு பல குறிப்பிடத்தக்க காரணிகளும் உள்ளன. கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ்நாடு எதிர்கொண்ட சமூக இயக்கங்கள் தான் இப்படிப்பட்ட செயல்பாட்டுக்கான உண்மையான காரணம். தமிழகத்தில், ஆரம்ப சுகாதார மையங்கள் (பி.ஹெச்.சிக்கள்), சமுதாய சுகாதார மையங்கள் (சி.ஹெச்.சிக்கள்), மாவட்ட சுகாதார மையங்கள் (டி.ஹெச்.சிக்கள்)

ஆகியவை அடங்கிய பரந்த 'இணைப்புச் சங்கிலி' உள்ளது. இத்தகைய அமைப்புகளில் பணி புரிவதற்கான ஊழியர்கள் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். தமிழகத்தில் இயங்கிவரும் சமூக இயக்கங்களின் செயல்பாடுகளால்தான் இப்படிப் பல சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அணிதிரட்ட முடிந்தது. சுகாதாரத்துறையில் இப்படிப் பரந்துபட்ட அமைப்பு இருப்பதால் மற்ற பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகையில், தமிழகம், சுகாதாரத்துறையில் ஒரு தனிநபருக்குச் செலவிடும் சராசரித் தொகை குறைவாக இருந்தாலும் அதன் பலன்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனால், நீட் என்ற ஒரே விஷயம், இம்மாநிலம் பல ஆண்டுகளாக பாடுபட்டுச் சாதித்துவந்ததை அப்படியே தலைகீழாகப் புரட்டிப் போட்டுள்ளது.

சுகாதார விளைவுகள்

சமூக அணிதிரட்டல் முறையோடு இணைந்த படைப்பூக்கம் கொண்ட தொழில்நுட்பத் தலையீடுகள் காரணமாக, தமிழ்நாடு பெரும்பாலான சுகாதாரக் குறியீடுகளில் மிக மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. சமீபத்திய அரசு புள்ளி விவர அறிக்கை 2015இன்படி சுகாதார அமைப்பின் செயல்பாட்டின் முக்கிய அளவீடான சிசு இறப்பு விகிதம், நாட்டிலேயே மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளது. அதாவது, பிறக்கும் 1,000 குழந்தைகளுக்கு 19 குழந்தைகள் இறப்பு என்ற விகிதத்தில் உள்ளது. இதே விஷயத்தில் இந்தியா முழுவதும் சராசரி எண்ணிக்கை 1,000 குழந்தைகளில் 37 குழந்தைகள் இறப்பு என்ற விகிதத்தில் உள்ளது.

இதேபோல, தாய் இறப்பு விகிதமும் இங்கே குறைவு. ஓராண்டில் பிரசவ கால அல்லது கர்ப்ப கால மரணங்களும் இந்திய சராசரி அளவில் ஏறக்குறைய பாதி என்ற நிலையில் உள்ளது. நாட்டிலேயே மிகச் சிறந்த மகப்பேறு, குழந்தைப் பராமரிப்பு வழங்கும் அமைப்புகளில் ஒன்றாக இம்மாநிலம் விளங்குகிறது. தமிழ்நாட்டில் கருவுற்ற பெண்களில் 99% பேர் மருத்துவமனைகளில் பிரசவிக்கின்றனர். இது நாட்டிலேயே மிக அதிக சதவிகிதம்.

அனைவரையும் உள்ளடக்கும் அணுகுமுறை

புதுமையானதும் ஊக்கமளிப்பதுமான கட்டமைப்புகள், இடஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் மூலம், கிராமங்களில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார மையங்களில் பணிபுரிய முன்வரும் துடிப்பான பணியாளர்கள் அணியைத் தமிழகம் உருவாக்கியுள்ளது. இந்த அணி, சமூகத்தில் மிகவும் பின்தங்கியவர்கள், மிகவும் சிறு நகரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்பட அனைத்துச் சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் உள்ளடக்கியது. இதன் விளைவாகத் தமிழ்நாட்டின் சுகாதாரம் சார்ந்த பணிகளில் நலிவடைந்த சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் செயல்பாடு உயர் அடுக்குகளில் உள்ள சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களைவிட அதிகம். தேசிய அளவைவிடவும் இவ்விஷயத்தில் தமிழகம் முந்தியிருக்கிறது.

உதாரணமாக, தேசிய குடும்ப சுகாதார சர்வேயின் 3ஆவது அட்டவணை (2005-06), சாதிவாரியான சுகாதாரக் குறியீடுகளைக் கணக்கிட்டது. இதன்படி, தமிழ்நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவினரில் (எஸ்.சி.க்கள்) ஐ.எம்.ஆர் விகிதமானது, 1,000 பிறப்புகளில் 37 இறப்பு என்பதாக உள்ளது. அகில இந்திய அளவில் இது 66. உத்தரப் பிரதேசத்தோடு ஒப்பிட்டால், அங்கே மேலடுக்குகளில் உள்ள சாதியினரின் (எஸ்.சி., ஓ.பி.சி அல்லாதோர்) ஐ.எம்.ஆரைவிட (71) தமிழகத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் (எஸ்.சி.க்கள்) ஐ.எம்.ஆர் விகிதம் குறைவு.

குழந்தைகளும் தாய்மார்களும்

குழந்தை நோய்த்தடுப்பு மற்றும் தாயின் கர்ப்ப காலப் பராமரிப்புக் குறியீடுகளிலும் உத்தரப்பிரதேசத்தில் மேலடுக்குகளில் உள்ள சாதிப் பிரிவினரைவிடத் தமிழ்நாட்டு நலிவடைந்த பிரிவினரின் நிலை மிகவும் மேம்பட்டதாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் குழந்தை நோய்த் தடுப்பு விகிதம் 81%. உத்தரப்பிரதேசத்தில் 23%. தமிழ்நாட்டில் கருவுற்ற பெண்களில் 88 சதவிகிதம் பேர் சுகாதார மையங்களில் குழந்தைகளைப் பிரசவிக் கிறார்கள். ஆனால், உத்தரப்பிரதேசத்தில் இப்படிப்பட்ட மருத்துவ அமைப்புகளில் குழந்தை பெறும் பெண்களின் சதவிகிதம் வெறும் 21%. பொதுவாக, தமிழ்நாட்டில் 'தலித்'

மக்களுக்குச் சிறந்த மருத்துவ வசதிகள் (80%) உள்ளன. இது உபியைவிட (15%) மிக அதிகம். மேலும் அங்கு இதே வசதி பெறும் உயர் சாதியினரும் குறைவுதான் (21%).

மகப்பேறின்போது தொழில்முறை சுகாதார ஊழியரின் (டாக்டர், நர்ஸ் அல்லது மருத்துவச்சி) உதவி கிடைக்கிறதா என்பது சுகாதாரத் துறையிலுள்ள இன்னொரு குறியீடு. தமிழ்நாட்டில் கர்ப்பமான பெண்களில் 91 சதவிகிதம் பேருக்கு மகப்பேறின்போது இப்படிப்பட்ட சுகாதார ஊழியர்களின் உதவி கிடைக்கிறது. ஆனால் உத்தரப்பிரதேசத்தில் வெறும் 27 சதவிகிதம் பேருக்குத்தான் இது கிடைக்கிறது. தமிழகத்தில் இந்த உதவியைப் பெறும் பட்டியலினப் பெண்கள் 82 சதவிகிதம். உயர் சாதிப் பிரிவினரிடையேயும் உபியில் இது வெறும் 40% தான். அங்கு இந்த வசதியைப் பெறும் தலித் பெண்கள் சதவிகிதம் வெறும் 20 தான்.

ஆக, மருத்துவத்துறையில் இப்படிப்பட்ட அனைத்துக் குறியீடுகளிலும் அனைத்துப் பிரிவினரிடையேயும் தமிழ்நாட்டின் நிலை பல மாநிலங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறப்பாகவே உள்ளது. படைப்பூக்கம் மிகுந்த, ஊக்கமளிக்கும் கட்டமைப்புகள், சமூக நீதிக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் விளைவாகவே இவையெல்லாம் சாத்தியமாகியிருக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் தமிழ்நாடு ஒப்பீட்டளவில் சமூக ரீதியில் வெவ்வேறு பிரிவினரிடையே சமமான முன்னேற்றத்தை உறுதி செய்துள்ளது.

இது தமிழ்நாட்டில் எப்படிச் சாத்தியமானது?

பொது சுகாதாரத்தில் தமிழ்நாடு செலவழிக்கும் அளவைவிட அது செயல்படும் விதமும் செயல்திறனும்தான் இதன் வெற்றிக்கு முக்கியக் காரணம். தமிழகம், சுகாதாரத்துக்காக நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து செலவு செய்து வருகிறது அகில இந்திய அளவைவிட தமிழ்நாட்டின் சராசரி தனிநபர் சுகாதாரச் செலவு அதிகம்தான். உதாரணமாக, 2013-14ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு சுகாதாரக் கணக்கு அறிக்கையின்படி சராசரி தனிநபர் சுகாதாரச் செலவு ரூ.1,254. இதற்கான அகில இந்திய சராசரி ரூ.1,042.

ஹரியானா போன்ற மாநிலங்கள் சுகாதாரத்துக்காக அதிகம் செலவழிக்கின்றன. ஆனால், தமிழ்நாட்டின் மருத்துவத் துறை இவற்றைவிட மிகச் சிறப்பாக செயல்படுவதாக அமர்த்தியா போன்ற ஆய்வாளர்கள் தங்கள் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்கள். தமிழகத்தின் சுகாதாரச் சேவைகள் மேம்பட்ட சுகாதாரத்தை ஏற்படுத்துவதையே இது காட்டுகிறது. பயன்பாட்டு முறைகள், அரசு சுகாதாரச் சேவைகளை மக்கள் பெறுவதற்கான வசதிகள் ஆகியவைதான் விளைவுகளை முடிவு செய்வதில் முக்கியப் பங்களிப்பை வழங்குகின்றன.

தொழில்முறைக் கல்வியில் தமிழ்நாடு நடைமுறைப்படுத்திவரும் இடஒதுக்கீடு கொள்கைகளால் அனைத்துப் பிரிவுகளிலிருந்தும் நிறைய டாக்டர்கள் உருவாவதைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளது. இதுதான் சுகாதாரச் சேவைகளை அனைத்து சமூகத்தினரும் அணுகுவதையும், பெறுவதையும் உறுதி செய்வதில் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. அதேநேரத்தில், மாநிலம் அரசு சுகாதார உள்கட்டமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளது. மேலும், ஆரம்ப மற்றும் மூன்றாம் நிலை சுகாதார வசதிகளை அனைவருக்கும் வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் கொள்கைகளை வகுத்துள்ளது.

“சுகாதாரப் பணிகளுக்கான மாநில திட்டமிடல் கமிஷனை மால்கம் ஆதிசேஷையா தலைமையில் முதன்முதலில் அமைத்தது தமிழ்நாடுதான். இது ஆரோக்கிய சேவைகள், மருத்துவக்கல்வி, குடும்பக்கட்டுப்பாடு, ஊட்டச் சத்து, சுகாதாரம், தன்னார்வ அமைப்புகளின் பங்கு, ஹோமியோபதி உள்ளிட்ட உள்நாட்டு மருந்துகள் குறித்த பிரச்சனைகளை ஆழமாக ஆராய்வதற்கான கமிஷன் இது” என சாரா ஹாட்ஜஸ் என்னும் ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகிறார்.

இவற்றுடன், தமிழக அரசு 22 மருத்துவக் கல்லூரிகளைக் கட்டியுள்ளது, இது நாட்டில் உள்ள மொத்த மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 11.9% இதில் தமிழகத்துக்கு அடுத்த நிலையில் மகாராஷ்டிரா உள்ளது (10.8%). இந்தியாவில் மொத்த மருத்துவக் கல்லூரி இடங்களிலும் தமிழ்நாட்டின் பங்கு (11.1%) அதிகம்தான்.

தமிழக அரசு, கிராமப்புற சுகாதார அமைப்பில் மருத்துவர்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கான புதுமையான, ஊக்கமளிக்கும் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளது. இதுதான் மருத்துவ அதிகாரிகள் கிராமங்களில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார மையங்களில் பணிபுரிவதற்கு ஆர்வத்துடன் முன்வருவதற்கான காரணம். இந்த ஆரம்ப சுகாதார மையங்கள் மற்ற மாநிலங்களை விட அதிக வசதிகளுடன் உள்ளன. மாவட்ட மருத்துவமனைகள் அல்லது ஆரம்ப சுகாதார மையங்களில் குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தவர்களுக்கு மருத்துவத்தின் அனைத்துக் கிளைகள் மற்றும் சூப்பர் ஸ்பெஷாலிட்டி கல்விக்கான முதுநிலைப் பட்டப்படிப்பில் சேர்க்கையின்போதே மருத்துவப் பணிகளில் ஒதுக்கீடு வழங்கும் ஏற்பாடு இருப்பது, அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் மற்றொரு முக்கிய அம்சம்.

மாநிலத்தில் அரசு நடத்தும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மட்டுமல்லாமல் தனியார் கல்லூரிகளிலும்கூட முதுநிலைப் பட்டப் படிப்புகளுக்கு இன்-சர்வீஸ் ஒதுக்கீடு 50% வழங்கியுள்ளது. மேலும், மாநில சுகாதார அமைப்புக்குள் மருத்துவர்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதை உறுதி செய்வதற்காக இந்த ஒதுக்கீடு மூலம் முதுநிலைப் படிப்பை (எம்.டி./எம்.எஸ்) முடித்தவர்கள் அரசு மருத்துவமனைகளில் குறைந்தபட்சம் பத்தாண்டுகளாவது பணியாற்ற வேண்டும் என்னும் நிபந்தனையும் உள்ளது. மருத்துவக் கல்லூரிகளின் சேர்க்கையில் பின்பற்றப்படும் இந்த ஊக்கமளிப்பு, நிபுணத்துவம் வாய்ந்த மருத்துவர்கள் கிராமப் புறங்களில் பணியாற்றுவதை உறுதிசெய்கிறது.

உதாரணமாக, கடந்த ஆண்டு, இன்-சர்வீஸ் ஒதுக்கீடு மூலம் அரசு கல்லூரிகளில் படிப்பை முடித்த (நீட் தேர்வுக்கு முன்பு) குறைந்தபட்சம் 300 (மாநில ஒதுக்கீட்டில் 50 சதவிகிதம்) எம்.டி./எம்.எஸ். மருத்துவர்கள், கிராமப்புற சுகாதார அமைப்பில் பணிபுரி கிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள அரசு சீட்களில் இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். அனைத்து சூப்பர் ஸ்பெஷாலிட்டி டி.எம்./எம்.சி.ஹெச். பாடங்களுக்கும் இதேபோன்ற ஊக்கமளிக்கும் கட்டமைப்புகள் தமிழகத்தில்

உள்ளன. இவை சமூக நலன்களை உள்ளடக்கிய சுகாதார விளைவுகளை உருவாக்குவதற்கான திறன் மிக்க சாதனமாக இருந்து வருபவை. இவற்றையெல்லாம் இப்போது நீட் செயலிழக்கச் செய்யும்.

மருத்துவம் கார்ப்பரேட் மயமாதல்

நீட் தேர்வு மருத்துவ அமைப்பு முறையை கார்ப்பரேட் மயமாக்குவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அரசு மருத்துவ வசதிகள் சிறப்பானதாக இருந்தாலும்கூட, சமீப காலங்களில் தனியார் மயமாக்கலுக்கு இந்த மாநிலம் இடமளித்து வருகிறது. கார்ப்பரேட் மருத்துவமனைகள் மருத்துவக் களத்தில் பெருமளவில் இறங்கியுள்ளன. தமிழகத்தில் கார்ப்பரேட் மருத்துவமனைகள் அதிகரிப்பதற்கு நீட் தேர்வும் கூடுதல் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. பெருநகரங்களில் செயல்படும் பயிற்சி மையங்கள் மூலம் பயில்வதற்காக நீட் தேர்வில் வெற்றிபெற விரும்புவோர் பெருமளவு பணத்தைச் செலவழித்து அப்போலோ போன்ற உலகத்தரம் வாய்ந்த கார்ப்பரேட் மருத்துவமனை களவு காணும் நிலையில், நீட் தேர்வில் வெற்றிபெற முடியாமல், தற்கொலை செய்துகொண்ட அனிதா போன்ற மாணவ-மாணவிகள், மருத்துவக் களத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவது தொடர் கதையாகும்.

பொது சுகாதாரத்துக்கு நீட் என்ன செய்யும்?

தமிழ்நாட்டில் மருத்துவத் துறையில் எட்டப்பட்டுள்ள அனைத்து சாதனைகளையும் நீட் தேர்வு தலைகீழாக புரட்டிப்போட்டுவிடும். மருத்துவம் மற்றும் பன்னோக்கு சிறப்பு மருத்துவக் கல்வி பயில்வதற்காகக் கல்லூரிகளில் சேர இத்தனை ஆண்டுகளாகக் கட்டமைக்கப் பட்டு வந்து, மருத்துவர்களை உருவாக்கிய வழிமுறை இப்போது சீர்குலையும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. தகுதி வாய்ந்த சமூகப் பொறுப்புணர்வு உள்ள மருத்துவ அலுவலர்களின் ஆதரவு இல்லாமல் போய்விட்டால், மருத்துவத் துறையில் அரசின் முதலீட்டுக்கும் இடமில்லாமல் போய்விடும்.

கட்டுரையாளர்:

சென்னை வளர்ச்சி ஆய்வு மய்யப் பேராசிரியர்

உடல் இயக்கமில்லை; மூளை மட்டும் இயங்கியது!

போர்பீடம் கடவுளை மறுத்த மகத்தான விஞ்ஞானி

வாழும் ஐன்ஸ்டைன் எனப் போற்றப்பட்ட ஸ்டீவன் ஹாக்கிங் 76 ஆண்டு வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். 20 வயதிலிருந்து இயற்கையுடன், மருத்துவ அறிவியலுடன் மிக நீண்ட போரை மனத் துணிவுடன் நடத்திவிட்டார்.

ஆம், அவர் சிறுவனாக இருந்தபோதே அவர் ஷூலைஸைக் கட்டுவதற்கு மிகவும் கடினப்படுவதைப் பார்த்த அவர் தந்தை, மருத்துவரிடம் அழைத்துச் சென்றார். பல மருத்துவச் சிகிச்சைகளுக்குப் பிறகு, அவருக்கு நரம்பியல் இயக்க நோய் பாதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளதாக மருத்துவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். அதாவது, அவர் முழு உடல் இயக்கமுமே செயலற்றுப் போனது. அப்போது ஹாக்கிங் மருத்துவர்களிடம் கேட்கிறார், செயலற்றுப் போனது எனது உடல் இயக்கம் மட்டுந்தானா? மூளை இயக்கமுமா? மூளைக்கு ஒரு சிக்கலும் இல்லை என்கின்றனர் மருத்துவர்கள். இதைக் கேட்டதும் மகிழ்கிறார் ஹாக்கிங்! என் அறிவுத் தேடலுக்கு உடல் இயக்கம் வேண்டாமே, மூளை இயக்கம் போதுமே. அப்படியானால், நான் எவ்வளவு கொடுத்து வைத்த மனிதன் என மகிழ்கிறார். உடல் இயக்க ஊனத்திலும் அறிவைப் பற்றி யோசித்தாரே, அவர்தான் ஹாக்கிங்.

புதுப் புதுக் கதைகளை, கவிதைகளை, நகைச்சுவைத் துணுக்குகளை அவ்வப்போது சொல்லி அறிவியலை மர்மக் கதைபோல் கொண்டு சென்றதுதான் ஹாக்கிங்கின் வெற்றி.

பெர்ரன்ட் ரசல் ஒரு கூட்டத்தில் விண்ணியல் விதிகள் பற்றி விரிவாகப் பேசி முடிக்கிறார். அப்போது ஒரு மூதாட்டி ஐயா, நீங்கள் சொன்ன தெல்லாம் வெறும் குப்பை. உண்மையில் உலகம் ஓர் ராட்சச ஆமையின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு தட்டையான தட்டே என்கிறார். அப்படியானால், அந்த ஆமை எதன் மீதம்மா நிற்கிறது என்கிறார் ரசல். அதற்கு உடனே மூதாட்டி, ஆமையின் கீழ் ஆமை எனக் கடைசி வரை ஆமைகள்தான் என்கிறார். இதைப் படிக்கும் வாசகர் எவரும் மூதாட்டியின் வாதத்தை மனத்தில் கிண்டலடித்துச் சிரித்துக் கொண்டே நகர்வார், இல்லையா? ஹாக்கிங் சொல்கிறார், இதைப் படிக்கும் உங்களில் பலரும் மூதாட்டி சொன்னதைக் கேலிக்குரியதாகவே கருதுவீர்கள். சரி, உங்களுக்கு அறிவியலைப் பற்றி இதைவிடப் பெரிதாக என்ன தெரியும் எனக் கேட்டு, நம்மைத் திகைக்க வைக்கிறார்.

அப்படியே அறிவியல் என்னும் அதிசயத்தை அழகாக விவரிக்கத் தொடங்குகிறார். கருத்துளை எப்படிப்பட்டது எனச் சொல்லும்போது, அதற்குள் விழுந்தால் எவரும் தப்ப முடியாது. ஏன் ஒளிகூடத் தப்ப முடியாது என்கிறார். இந்தக் கருத்துளையின் அதிபயங்கரத்தை விளக்குவதற்கு, நரக நுழைவாயில் குறித்து கவிஞர் தாந்தே வரிகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார், 'நுழைகின்றீர் ஈண்டு நீவிர், நம்பிக்கையாவும் துறந்து வாரீர்' என்று எழுதுகிறார். உங்களுக்கு விரைவில் இறப்பு உறுதி என மருத்துவர் தெரிவித்த பின்பும் அதிசயமாக உயிர்பிழைத்து வாழும் எவருக்கும் கடவுள் ஈடுபாடு வராமல் போகாது. அதிலும் ஹாக்கிங் வித்தியாசமானவர். தீவிர நாத்திகர். அவர் தனது 'காலம்' புத்தகம் முழுதுமே கடவுளைக் கிண்டலடித்துக் கொண்டே இருப்பார். ஓரிடத்தில் சொல்வார், கடவுள் என்று ஒருவர் இருந்தால்கூட, அவர் இயற்பியல் விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படியும் கடவுளாகத் தான் இருக்க முடியும்.

'பிக் பாங்க்' எனப்படும் பெருவெடிப்பு பற்றி ஹாக்கிங் நிறைய எழுத ஆரம்பித்தார். ஒரு முறை வாடிகனில் சேசு சபையார் ஒழுங்கு செய்த அண்டவியல் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். அண்டவியல் குறித்துப் போப்பாண்டவரிடம் பல அறிவியலர்களும் பேசுகின்றனர். இங்கு பெரு வெடிப்புக்குப் பிறகு, ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பற்றி எல்லாம் பேசுவது சரிதான், ஆனால் பெருவெடிப்பு பற்றியே ஆய்வுசெய்யக் கூடாது, ஏனென்றால், அது கடவுள் செயல் என்றாராம் போப்பாண்டவர். ஹாக்கிங் பெரு வெடிப்பு நிலவரம் பற்றித் துணிச்சலுடன் விளக்குகிறார்.

பெரு வெடிப்பு பற்றி ஹாக்கிங் முன்வைத்த கருதுகோளில் கடவுள்தான் உலகைப் படைத்தார் என்ற கோட்பாட்டுக்கு எதிரான கருத்து மறைந்து கிடந்தது. "நல்வாய்ப்பாக, நான் நிகழ்த்திய உரையின் பொருள் பற்றி போப்பாண்டவருக்குப் புரியவில்லை. இல்லை என்றால், கலீலியோவுக்கு நேர்ந்த கதி எனக்கும் ஏற்பட்டிருக்குமோ" என நகைச்சுவையுடன் குறிப்பிடுகிறார் ஹாக்கிங். கலீலியோ இறந்து சரியாக 300 ஆண்டுகள் கழித்து நான் பிறந்தேன் என்பதும் அச்சத்துக்குக் காரணம் என நகைச்சுவை தரும்பக் கூறி, அவருக்கும் கலீலியோவுக்கும் உள்ள பொருத்தப்பாட்டைச் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறார் ஹாக்கிங்.

2009 ஆம் ஆண்டு உலக சுத்தோலிக்க மதத்தின் தலைவரான போப், ரோம் நாட்டில், 'கடவுளும், பிரபஞ்சமும்' என்ற தலைப்பில் கிறிஸ்தவ தலைமைச் சபையில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார். அம் மாநாட்டுக்கு கடவுளை மறுக்கும் ஹாக்கிங்கை, போப் அழைத்தார். தனது உடல் நலிவையும் பொருட்படுத்தாது, ஹாக்கிங், சிறப்பான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன், மாநாட்டுக்குச் சென்றார். உலகம் முழுதுமிருந்தும் வந்திருந்த விஞ்ஞானிகள், மதத் தலைவர்கள் போப்பிடம், தலை தாழ்த்தி ஆசி பெற்றனர். ஆனால் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் சக்கர நாற்காலியில் அசைவற்று உட்கார்ந்து இருந்த நிலையில், போப் இறங்கி வந்து ஹாக்கிங் முன், முழங்காலிட்டு தலைகுனிந்து, தன்னை வாழ்த்தும்படி கேட்டார். போப், மண்டியிட்டு, ஆசி பெற்றது உலக வரலாற்றில் இதுவே முதல்முறை. அதுவும் கடவுளை மறுக்கும், ஒரு பகுத்தறிவாளர் முன்!

ஹாக்கிங் - மாநாட்டில், தான் கண்டுபிடித்த கருவியின் வழியாக பேசினார். பூமியையோ, நட்சத்திரத்தையோ, சூரியனையோ, நிலவையோ, உயிரினத்தையோ கடவுள் படைக்கவில்லை. மதத் தலைவர்களாகிய நீங்கள் அப்படிப் பேசுவதும் போதிப்பதும் பொய். இது பொய் என்பதை விஞ்ஞானம் நிரூபித்துவிட்டது என்று ஆணித்தரமாக, தனது கருத்துகளை எடுத்துரைத்தார். இறுதியாகப் பேசிய போப், "விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்புகளை மறுத்து, அவர்களை மதம் தண்டித்து தவறு; அதற்காக மன்னிப்புக் கோருகிறேன்" என்றார். (பூமி தட்டை அல்ல; உருண்டை தான் என்று கலிலியோ கூறியதற்காக, அவரை கிறிஸ்தவ மதம் தண்டித்த தற்கு, போப் மன்னிப்புக் கேட்டது இந்தச் சூழ்நிலையில் தான்)

ஆனாலும் விஞ்ஞானத்துக்கு அப்பால், அதிசயப் படைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு சக்தி இருக்கிறது என்றும், அதிசயமாக உயிர் வாழும் ஹாக்கிங்கையும், அத்தகைய தெய்வம்தான் படைத்திருக்க முடியும் என்றும் மதவாதி களுக்கே உரிய வலிமையற்ற வாதத்தையே போப் அப்போது முன் வைத்தார்.

போப் சந்திப்பைத் தொடர்ந்து, ஸ்டீபன் ஹாக்கிங் மற்றொரு கருத்தையும் முன் வைத்தார். "பூமிப் பந்தில் மட்டு மல்லாது, வேறு ஒரு கோளத்திலும், மனிதர்களைவிட சிறந்த அறிவுள்ள உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. அவர்கள் நமது பூமியைக் கண்டறிவதற்கு முயற்சித்து வரலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்மிலும் அறிவில் சிறந்த அந்த உயிரினம் இங்கே எப்போதாவது வரக் கூடும். அது பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறேன். இது எனது கற்பனையல்ல; விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பு" என்று கூறியுள்ளார். வேறு சில விஞ்ஞானிகளும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுள்ளனர்.

நியூயார்க் நகரில் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங்கைப் பாராட்டி, 2010 ஜூன் 4 ஆம் தேதியிலிருந்து மூன்று நாட்கள் பாராட்டு விழாக்கள் நடந்தன. பல்துறை

கலைஞர்களும், விஞ்ஞானிகளும் இசை, நாட்டியம், நாடகம் ஆகிய கலைகளின் வழியாக, பாராட்டி மகிழ்ந்து அந்த விஞ்ஞானியை கொண்டாடினர்.

விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகப் பங்கேற்றுப் பேசிய ஸ்டீபன் ஹாக்கிங், "கோளங்களில் இருண்ட குகைகள் இருக்கின்றன. அந்த இருட்டைவிட, விஞ்ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமலும் ஏற்க மறுத்தும் அறியாமையில் உழலும் இருட்டுதான் மிகவும் ஆபத்தானது" - என்று பேசினார்.

அய்ன்ஸ்டீன் கூறிய ஒரு புகழ் பெற்ற வாசகம் உண்டு. "கடவுள் பிரபஞ்சத்துடன் 'தாயம்' விளையாடவே முடியாது" என்பது அந்த வாசகம். ஹாக்கிங் இதை மேலும் செழுமைப்படுத்திக் கூறினார். "கருத்துகள் கண்டுபிடிப்புகளுக்குப் பிறகு, கடவுள் பிரபஞ்சத்துடன் தாயம் விளையாட முடியாது என்பது மட்டுமல்ல; கடவுள் உருட்டிய 'தாயம்' எங்கே இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல், நம்மைக் குழப்பத்துக்குத் தள்ளி விடுவார்" - என்றார் ஹாக்கிங்.

வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போட்டு வருபவர் ஸ்டீபன் ஹாக்கிங். குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவரது உடலில், உயிர் காக்கும் அணுக்கள் சாகத் தொடங்கிய நிலையில், இதைத் தடுக்கும் மருத்துவம் உலகில் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை என்று மருத்துவர்கள் கை விட்டனர். உலகப் புகழ் பெற்ற மருத்துவர்கள் சோதித்து, அவர் உயிரோடு வாழும் காலம் மிகக் குறுகியது என்பதால், வீட்டில் மகிழ்ச்சியுடன் வைத்திருங்கள் என்று கூறி விட்டனர். கை கால்கள் செயலிழந்தன; வாய்ப் பேச்சும் இல்லை; மனம் தளராத ஸ்டீபன் ஹாக்கிங், பெற்றோர்களைத் தேற்றி, தனக்கு ஆய்வு நடத்த தனி அறையையும், நூல்களையும் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார். அவர் சொல்ல விரும்பும் கருத்தை, எழுதிக் காட்டவும் முடியாத நிலையில், வாயிலிருந்து வரும் குரலைக் கொண்டு எழுதும் ஒரு கருவியை அவரே தயாரித்தார். அதைக் கண்டு விஞ்ஞானிகளும், பெற்றோரும் வியப்பில் மூழ்கினர். அதே கருவியைக் கொண்டு தான் இப்போதும் பேசி வருகிறார். உடல் உறுப்புகள் செயலிழந்து சக்கர நாற்காலியில் வலம் வந்தார். அவரது மூளை மட்டும் அசாதாரணமாக இயங்குகிறது. பெற்றோர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையாளர்கள்.

ஆனால் உடல் உறுப்புகள் செயலிழந்துள்ள இவரோ உள்ளம் தளராத அழுத்தமான கடவுள் நம்பிக்கைக்கு இழுத்துப் போக வில்லை. "பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் கடவுளை நம்புகிறார்கள் என்பதற்காக அந்த பொய்யை, புத்தியுள்ள மனிதன் ஏற்கத் தேவை இல்லை" என்கிறார். விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்த ஒவ்வொரு புதுமையான கருத்துகளையும், பாமரர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், எளிமைப்படுத்த வேண்டும். அதுவே இன்றைய அறிவாளிகளின் முக்கிய கடமை என்று வலியுறுத்தியவர் அவர்.

- இரா

கார்ப்பரேட் வங்கிக் கொள்ளைகளுக்கு வழியமைப்பது யார்?

கார்ப்பரேட் ஊழல் - வங்கிகளின் மோசடிக் கு அடிப்படையான காரணம் இந்த மோசடிகளை அரங்கேற்றுவதற்கு தகுந்த கொள்கைகளை பார்ப்பன அதிகார வர்க்கம் உருவாக்கி வைத்திருப்பதுதான்.

ஊழல் என்பவை தனிநபர்கள் சார்ந்த விசயம் மட்டுமல்ல, அரசின் கொள்கைகளிலேயே அதற்கான வித்து ஒளிந்திருக்கிறது. தொலைதொடர்புத் துறையையே உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் இந்தத் துறையில் 'புரட்சி நடந்திருப்பதாக' சொல்லப்பட்ட கடந்த 20 ஆண்டுகளில், இத்துறையின் பல்வேறு கொள்கைகளை தனியார் லாபத்திற்கு ஏற்ப திருத்தி, புகுத்தியிருப்பதை கண்டுகொள்ள முடியும். யாரோ சில அரசியல்வாதிகளின் எண்ணப் போக்கால் நடைபெற்ற மாற்றங்கள் அல்ல அவை. 1999 வாஜ்பாய் ஆட்சியிலேயே தொலைத் தொடர்புத் துறை கொள்கையில் மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. பிறகு டாட்டா மற்றும் ரிலையன்ஸ் நிறுவனங்கள் இந்தத்

துறையில் கால்வைத்தன. சர்வதேச அழைப்பு களை இந்தியாவிற்குள்ளேயே செய்யப் பட்டதாக மாற்றி முறைகேடு செய்யப்பட்ட செய்தி 2004 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பி.எஸ்.என்.எல் மற்றும் எம்.டி.என்.எல் நிறுவனங்கள் ரூ.1300 கோடி வரை இழப்பை சந்தித்தன. ரிலையன்ஸ் நிறுவனம் இந்த இழப்பில் பாதியளவு மட்டும் அபராதமாக செலுத்தி வெளிவந்தது. ரிலையன்ஸின் உரிமத்தை ரத்து செய்ய முடியாது; அது பயனாளிகளுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என விளக்கம் கொடுத்தார் அப்போதைய அமைச்சர். தனியார் துறையினருக்கு சாதகமான முறையில் அரசின் பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்திற்கு வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டது தனியே விவாதிக்க வேண்டிய ஒரு அம்சமாகும். தனது சொந்த நிறுவனத்தின் வாடிக்கையாளர்களைக் குறித்து சிறிதும் கவலையற்ற முறையில் மத்திய அரசு செயல்பட்டது. தனியார் நிறுவனங்கள் முந்திக் கொண்டு செல்ல ஏற்ற வகையில் மேற்

கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் அரசு நிறுவனத்தை பலவீனப்படுத்தியது. பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பு, தனியார் லாபத்துக்காக திருப்பிவிடப்பட்டது.

ஒரு ஊழலால் எத்தனை கோடி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை விடவும் முக்கியம் அது யாருடைய வாய்ப்பைமறுத்து யாருக்கு வசதியை உருவாக்குகிறது என்பதாகும். மோடி ஆட்சியில் பல்வேறு ஊழல்களை நாம் பட்டியலிடுகிறோம். நவீன தாராளவாத கொள்கைகளுக்கும், தனியார்மயத்துக்கும் வெண்சாமரம் வீசுவதை முழு நேரப் பணியாகக் கொண்டிருக்கிறது மோடி அரசு. ஊழலை ஒழிக்க, பணமதிப்பு நீக்க நடவடிக்கையை கொண்டுவருவதாக அறிவித்தார் மோடி. அது இந்திய சிறு முதலீட்டாளர்களை நசுக்கி, டிஜிட்டல் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடும் பெரும் கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு வசதி அமைத்துக் கொடுக்கும் நடவடிக்கையாக மாறியது. பணம் மாற்றிக் கொடுப்பதில் தொடங்கி பல்வேறு நிலைகளில் புதிய முறைகேடுகளுக்கு அது வழி வகுத்தது. நாட்டின் வளர்ச்சி சதவீதம் தலைகீழாக விழுந்து கொண்டிருக்கும் சூழலிலும், இந்தியாவில் உருவான சொத்துக்களில் 73% பணக்காரர்களின் வசம் இருக்கிறது என்றால் அரசின் கொள்கைகள் எத்தனை தீவிரமாக வாய்ப்புக்களை மடைமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். இங்கே இடைத்தரகர்களுக்கு வேலையே இல்லை என்றார் பிரதமர் நரேந்திர மோடி. ஏனென்றால் அரசே இடைத்தரகர் வேலையை வெளிப்படையாக செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்திய விவசாயிகளுக்கு 60 ஆயிரம் கோடிக்கு கடன் தள்ளுபடி செய்ய முடியாத அரசு, பெரும் பணக்காரர்களுக்கு 2 லட்சம் கோடி கடனை தள்ளுபடி செய்கிறது. ஏர்செல் நிறுவனம் திவால் என அறிவிக்கும்போது, பாரத ஸ்டேட் வங்கி உட்பட பல வங்கிகளிடம் அது வைத்துள்ள கடன் பாக்கிகளையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். எத்தனை ஊழியர்களை வேலையிழக்கச் செய்து நடுத்தெருவில் நிறுத்தப்போகிறார்கள்? ஏற்கெனவே எம்.டி.எஸ், ஆர்.காம் நிறுவனங்கள் திடீரென சேவைகளை நிறுத்திக் கொண்டன. இப்படி திடீர் திடீரென நடக்கும் மாற்றங்கள் தன்னிச்சையானவையா?

உண்மையில் இந்தியாவில் தொலைத் தொடர்பு புரட்சி என்று குறிப்பிடப்படும் கடந்த 20 ஆண்டு காலங்களில், தொலைபேசித் துறையில் நடைபெற்ற அடுக்கடுக்கான மோசடிகள், மிகக் குறைந்த அளவே வெளிவந்திருக்கின்றன. இப்போது மோசடிகள் வங்கித்துறையை மையம்கொண்டிருக்கின்றன. தனியார்மயத்தின் முதன்மைச் சேவகனான மோடி, நாட்டின் செல்வ வளங்களையும், வாய்ப்புகளையும் கூடுமானவரையில் பெரும் பணக்காரர்களின் கைகளுக்கு திருப்பி வருகிறார். மோடி ஆட்சியில் பல மோசடி மோடிக்களை உருவாக்கியுள்ளார். அவர்கள் ஊழலை நாட்டை விட்டே விரட்டி வருகின்றனர். அதுதான் எல்லா ஊழல்வாதியும் வெளிநாட்டில் செட்டில் ஆகிறார் என்று கிண்டலாகப் பேசுகிறார்கள். பொதுத்துறைகளை விற்பதே தனது கொள்கை எனச் செயல்படுகிற அரசு, அதற்காக இலக்கு நிர்ணயிக்கிறது. நட்டக் கணக்கு காட்டி மிகத் திறமையாக விற்பனை செய்கிறார்கள்.

வணிகமான அரசியல்... வழியமைக்கும் கொள்கை...

அரசியல் என்பது மக்கள் சேவை - அது கொள்கைக்கான போராட்டம் என்பது ஒரு காலத்தில் பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஒரு சிலருக்குப் பொருந்துவதாக அமைந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் என்பது வணிகமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்கு வணிகமாக அரசியல் ஆக்கப்பட்டு இவர்கள் கார்ப்பரேட்டுகளுடன் சேர்ந்து இந்திய நாட்டில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை தினம் தினம் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயம் மக்களுக்கோ ஊழல் என்பது எளிய நோக்கில் அரசியல்வாதிகள் அடையும் 'முறைகேடான' வருமானம் என்று மட்டுமே புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. சிலருக்கு பலன் கொடுக்கும் வகையில் ஒப்பந்தங்களைக் கட்டமைப்பதன் மூலம் அவர்கள் ஒரு பகுதி பலனை அடைகிறார்கள். அதாவது இங்கே பெரும்பலனை அடைவது யார்? என்பது மறைக்கப்படுவது வெளிப்படையானது. நாட்டின் ஒவ்வொரு தனியார்மய, தாராளமய கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்ட விதமே அதற்கு வழியமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. நிலக்கரி ஊழல்

2 லட்சம் கோடி, கிராண்ட் ஊழல் 1 லட்சம் கோடி, தாது மணல் ஊழலுக்கு கணக்கே இல்லை, வங்கித்துறை ஊழலில் இதுவரை இழப்பு ரூ.2 லட்சம் கோடி, இன்னும் வராக் கடன் 8 லட்சம் கோடி, ஆண்டுக்கு ஆண்டு கார்ப்பரேட் வரிச் சலுகை குறைந்தது ரூ.4 லட்சம் கோடி - இப்படி நாடு இழந்திருக்கும் தொகை களைக் கணக்கிட்டால் ஓராண்டின் மத்திய பட்ஜெட்டுக்கு ஈடாக வருகிறது. தமிழகம் போன்ற மாநிலத்தின் கடன் சுமையை மொத்த மாய் அடைத்து, 2 நிதிநிலை அறிக்கை செலவு களை வரியில்லாமல் மேற் கொள்ளலாம். இவ் வகையில் பார்க்கும்போது, 'கொள்கை வகுத்தல்' என்ற களம்தான் ஊழல் முறைகேடுகளுக்கு இடம் அமைத்துக் கொடுக்கும் முதன்மைத் துறையாகும். ஊழல் முறைகேடுகளுக்கான ஊற்றுக்கண் அங்கே அமைந்திருக்கிறது.

வங்கிக் கொள்ளைக்கு யார் காரணம்?

ஏற்கெனவே, வாராக் கடன்கள் அதிகரிப் பால் வங்கித் துறை விழிபிதுங்கி யிருக்கும் நிலையில்தான் பஞ்சாப் தேசிய வங்கி (பிஎன்பி) மோசடியும், பேங்க் ஆஃப் பரோடாவில் (பிஓபி) நடந்த மோசடியும் வெளியாகியிருக்கின்றன. வங்கிகளின் வாராக் கடனின் மொத்த அளவு இந்த மார்ச் மாதத்தில் ரூ.10 லட்சம் கோடியைத் தொட்டுவிடும் என்று தெரிகிறது. ஏற்கெனவே தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்ட ரூ.6 லட்சம் கோடி இதில் சேராது! இதனால் வங்கிகள் கடன் வழங்குவது மந்தப்பட்டுள்ளது. பயனுள்ள முதலீடுகள் குறைந்துவருகின்றன.

முறையான கட்டுப்பாடுகளும் கண் காணித்தல்களும் இல்லாததால்தான் இத்தகைய மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன என்பது தெளிவாகிவிட்டது. வங்கி நிர்வாகத்தின் எல்லா நிலைகளிலும் இந்தத் தவறுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. மிகச் சிலர் மட்டுமே சேர்ந்து இவ்வளவு பெரிய மோசடியைச் செய்திருப்பார்கள் என்று நம்ப முடியவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் எங்கே போகின்றன என்று ஆராயாமலேயே இருந்திருக்கிறார்கள் மூத்த அதிகாரிகளும் தணிக்கையாளர்களும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் வங்கிகளைச் சரியாகக் கண்காணிக்கவில்லை. நிதியமைச்சகமும் தனது கடமையில் தவறி விட்டது.

வியாபாரத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் அதற்குப் பயன்படுத்தப்படாமலும், எந்த வகையிலும் வங்கியின் பதிவேட்டில் எழுதப் படாமலும், மேலதிகாரிகளால் கண்காணிக்கப் படாமலும் சூறையாடப்பட்டிருக்கிறது.

கடன் உறுதியேற்புக் கடிதம் (எல்ஓயு) மூலம் பெரும்பகுதி மோசடி நடந்திருக்கிறது. தனது வாடிக்கையாளர் வெளிநாட்டில் உள்ள இன்னொரு இந்திய வங்கியின் கிளையில் பெருந்தொகையை மிகக் குறுகிய காலத்துக்குக் கடனாகப் பெற, மூல வங்கி இந்தக் கடன் உறுதியேற்புக் கடிதத்தை அளிக்கிறது. இந்த நடைமுறை பிற வெளிநாடுகளிலோ, வெளிநாட்டு வங்கிகளிலோ கடைப்பிடிக்கப்படு வதில்லை. இந்தக் கடிதங்கள் வங்கியில் வாடிக்கையாளர் கணக்கிலும் ஏற்றப் பட்டு, வங்கியின் பதிவேட்டிலும் குறிக்கப்பட்ட டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிச் செய்யவில்லை. பிற வங்கிகளிடம் வாங்கப்பட்ட கோடிக் கணக்கான ரூபாய் 'மோடி-சோக்சி ஜோடி'யால் நிர்வகிக்கப்பட்ட முகமுடி நிறுவனங்களின் கணக்குகளில் போடப்பட்டு, பிறகு துடைத் தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வியாபாரத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் அதற்குப் பயன்படுத்தப் படாமலும், எந்த வகையிலும் வங்கியின் பதிவேட்டில் எழுதப் படாமலும், மேலதிகாரி களால் கண்காணிக்கப்படாமலும் சூறையாடப் பட்டிருக்கிறது. ரூ.20,000 கோடிக்கும் மேல் இது இருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

இது முழுக்க முழுக்க மோசடி நோக்கிலான குற்றச்செயல்தான்; திட்டமிட்ட மோசடிக்கும், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத உண்மை நிலைக்கும் இடையில் சிறிய இடைவெளிதான் இருக்கிறது. வங்கிகள் வணிகத்துக்குக் கடன் கொடுப்பது பெருமளவுக்கு சொந்த விருப்பின் பேரிலேயே இருக்கிறது. இந்திய ரிசர்வ் வங்கி 2016 மார்ச்சில் வெளியிட்ட அறிக்கையின்படி, எல்லா வங்கிகளிலும் தரப்பட்ட மொத்தக் கடனில் 38% தொகையை, வெறும் 11,643 வாடிக்கையாளர்கள் மட்டும் பெற்றுள்ளனர். வாராக் கடன்களில் 84%

பெரிய வணிக நிறுவனங்களால் வாங்கப் பட்டவை. வங்கிகளின் மிகப் பெரிய 12 வாராக் கடன்களின் கூட்டுத் தொகை மட்டுமே ரூ.2,50,000 கோடி. காங்கிரஸ் கூட்டணி அரசில் வாங்கியதைப் போலவே பாஜக ஆட்சியிலும் பெருநிறுவனங்கள் தாராளமாகக் கடன் பெற்றுவருகின்றன. தங்களுக்கு நன்கொடை தரும் பெருநிறுவனங்களுக்கு மத்திய அரசு ஏராளமான நிதிச் சலுகைகளையும், வரிச் சலுகை உள்ளிட்டவற்றையும் அளிக்கிறது. அரசுக்குப் பிடித்த நிறுவனங்கள், வாங்கிய கடனை குறிப்பிட்ட நோக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தாமல் மடைமாற்றியது தெரிந்தாலும் கூட, அந்தக் கடன்களை வாராக் கடன் என்று அறிவிப்பதில்லை என்பதைப் புலனாய்வு நிறுவனங்கள் பலமுறை கண்டுபிடித்துள்ளன. கடன் வாங்கிவிட்டு வேண்டுமென்றே திருப்பித் தராமல் ஏமாற்றுபவர்கள் என்று சிலரை அறிவித்தாலும்கூட அவர்களைக் கைது செய்வதும் இல்லை, நாட்டைவிட்டு ஓடாமல் தடுப்பதும் இல்லை. அவர்களுடைய பெயர்களைக்கூட பகிரங்கமாக வெளியிட மறுப்பதால், அவர்கள் மேலும் பல வங்கிகளை அணுகிக் கடன் பெற முடிகிறது.

‘அரசுத் துறை வங்கிகள் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதால்தான் பெரிய தொழிலதிபர்களால் எளிதில் சூறையாட முடிகிறது, சலுகைசார் முதலாளித்துவம் வளர வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது’ என்று சிலர் கூறுகின்றனர். எனவே அரசுத் துறை வங்கிகளைத் தனியாரிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் என்கின்றனர். தனியார் துறையிடம் ஒப்படைத்தால் இதை விடப் பெரிய கொள்ளைகளும் மோசடிகளும் தான் நடைபெறும். இங்குப் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் வங்கியின் உரிமையாளர் யார் என்பதல்ல, கண்காணிப்பு சரியாக இல்லை என்பதுதான். இவ்வளவு பெரிய தொகை மோசடி நடந்ததாகச் செய்திகள் வந்த பிறகும் கூட **பஞ்சாப் தேசிய வங்கி** நொடித்துப் போகாமல் இருக்கக் காரணம், ‘இது அரசு வங்கி, இதில் செலுத்திய நம்முடைய முதலீட்டுக்கு அரசு பொறுப்பேற்கும்’ என்ற மக்களுடைய நம்பிக்கைதான். இதுவே தனியாரிடம் இருந்திருந்தால் எழ முடியாத அளவுக்கு வங்கி வீழ்ந்திருக்கும். முறையான கண்காணிப்பும்

கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாவிட்டால் தனியார் வங்கிகளும் மோசடிக்கும் இழப்புக்கும் தான் ஆளாகும்.

1969இல் 14 பெரிய வங்கிகள் அரசுடைமையாக்கப்படுவதற்கு முன்னால் ஆண்டுக்கு சராசரியாக 35 தனியார் வங்கிகள் திவாலாகிக் கொண்டிருந்தன; 1990-களில் தாராளமய சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு குளோபல் டிரஸ்ட் வங்கி, செஞ்சுரியன் வங்கி இரண்டும் திவாலானதால் இணைக்கப்பட்டன. இழப்புகள் அரசுத் துறை வங்கிகளால் தாங்கப்பட்டன. தனியார் துறையில் உள்ள ஆக்சிஸ், ஐசிஐசிஐ வங்கிகளிலும் வாராக் கடன் அளவு அதிகம். தனியார் வங்கிகளின் செயல்பாடுகள் முடு மந்திரமாக இருப்பதால் தெரிவதில்லை, அரசுத் துறை வங்கிகளைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிது.

ரிசர்வ் வங்கி தன்னுடைய முக்கியக் கடமையான கண்காணித்தலைச் செய்ய முடியாமல் பணமதிப்பு நீக்கத்தின் பாதகங்களைச் சரி செய்வதற்கும், வங்கிக்கு வந்த ரூ.500, ரூ.1,000 நோட்டுகளை எண்ணுவதற்குமே நேரத்தைச் செலவிடுகிறது. இதனால் வங்கிகளைக் கண்காணித்து முறைப்படுத்தும் வேலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெருந்தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கோடிக்கணக்கில் கடன் தரவும், அவற்றிடம் நீக்குப் போக்குடன் நடந்துகொள்ளவும் வங்கிகளுக்கு இந்த அரசும் ஊக்குவிப்புகளை அளித்ததால், பெருநிறுவனங்கள் வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பி அளிக்காதபோதும் அரசு வங்கிகள் மெத்தனமாக இருந்தன. பெரு நிறுவனங்களுக்கு அதிகம் கடன் கொடுத்தால் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடரும் என்று அரசு நம்புகிறது.

இந்த நிலையிலிருந்து மீள, வங்கித் தொழிலுக்கான விதிகளை அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வங்கி நிர்வாகங்கள் முறையாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வங்கிகளின் உயர் தலைமை தாங்கள் எடுக்கும் முடிவுகளுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். வங்கிகளைக் கண்காணிக்க வேண்டிய ரிசர்வ் வங்கியும் தனது கடமையைத் தவறாமல் செய்ய வேண்டும்!

- ‘சித்தார்த்தன்’

இராமன் தன்மையைச் சற்று ஆராய்வோம்.

'இராமன்' நேர்மையின் உருவமா?

பெரியார்

1. கைகேயியை மணம் செய்து கொள்ளும்போதே, தசரதன் நாட்டைக் கைகேயிக்கு சுல்கமாகக் கொடுத்து விட்டதும், அதனால் நாடு பரதனுக்குச் சொந்தமாக வேண்டியது என்பதும், இராமனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.
2. நாட்டைக் கைப்பற்றவே இராமன் தகப்பனுக்கும் கைகேயிக்கும் குடிகளுக்கும் நல்லபிள்ளையாக நடந்து வந்திருக்கிறான்.
3. பரதன் ஊரில் இல்லாத சமயத்தில், பட்டாபிஷேகம் செய்ய தசரதன் செய்யும் சூழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் சம்மதித்து முடிசூட்டிக் கொள்ள முனைகிறான்.
4. இலட்சுமணன் பொறாமைப்பட்டு ஏதாவது கெடுதி செய்துவிடுவானோ என்று கருதி, இலட்சுமணனை ஏய்க்க, இலட்சுமணா, உனக்காகத்தான் நான் முடிசூட்டிக் கொள்ளுகிறேன், நீதான் நாட்டை ஆளப்போகிறாய் என்று தாஜா செய்கிறான்.
5. பட்டாபிஷேகம் நடக்குமோ நடக்காதோ என்ற ஒவ்வொரு நேரமும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டே இருந்திருக்கிறான்.
6. நாடு உனக்கு இல்லை. நீ காட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று தசரதன் சொன்னவுடன் மனதுக்குள் துக்கப்படுகிறான்.
7. நாட்டை இழந்து, சுகத்தை இழந்து, நல்ல மாமிசப் பட்சணங்களை இழந்து, காட்டிற்குச் சென்று காய்கறிகளைப் புசிக்க வேண்டியவனாய் விட்டேனே என்று தாயாரிடம் சொல்லி சங்கடப்படுகிறான். (ஆனால், காட்டில் மாமிசத்

- தையே பெரிதும் சாப்பிட்டிருக்கிறான்.)
8. என் கைக்குக் கிடைத்த இராஜ்ஜியம் போன தோடல்லாமல் நான் காட்டுக்கும் போக வேண்டிய தாயிற்றே என்று தாயிடத்தும், மனைவியிடத்தும் சொல்லி துயரப்படுகிறான்.
 9. எந்த மடையனாவது தன் இஷ்டப்படியெல்லாம் நடந்துவரும் மகனைக் காட்டுக்கனுப்பச் சம்மதிப்பானா என்று இலட்சுமணனிடம் தன் தகப்பனைக் குறைசொல்லித் துயரப்படுகிறான்.
 10. இராமன் பல மனைவிகளை மணந்து இருக்கிறான். (இதை மொழி பெயர்ப்பாளர்களான தோழர் சி.ஆர்.சீனிவாச அய்யங்காரும், தோழர் மன்மதநாதத்தரும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இராமாயணத்தில் பல இடங்களில் இராமனின் மனைவிமார்கள் என்றே வாசகங்கள் வருகின்றன.)
 11. இராமனிடம் கைகேயி எப்பொழுதும் சிறிதும் சந்தேகிக்க முடியாத அன்போடு இருந்தும், இராமன் அவளிடம் வஞ்சகமாக இருந்து வருகிறான்.
 12. கைகேயி தீய குணமுடையவள்.
 13. அவள் என் தாயைக் கொடுமை செய்வாள்.
 14. என் தகப்பனைக் கொன்றாலும் கொன்று விடுவாள் என்று சொல்லி இருக்கிறான்.
 15. காட்டில் தனக்கு ஆபத்து நேரிடும் என்று கருதக்கூடிய சம்பவம் ஏற்படும் போதெல்லாம், கைகேயி எண்ணம் ஈடேறிற்று, கைகேயி திருப்தி அடைவாள் என்று பலதடவை சொல்லி இருக்கிறான்.
 16. தனக்கு ஆபத்து வரப்போவதாக நினைத்த மற்றொரு சமயத்தில், இனி பரதன் ஒருவனே அவனது மனைவியுடன் எந்தவித எதிர்ப்புகளும் இன்றி சுகமாய் அயோத்தியை ஆளுவான் என்றெல்லாம் தனது கெட்ட எண்ணமும், நாட்டு ஆசையும், பொறாமையும் விளங்கும்படி பேசி இருக்கிறான்.
 17. கைகேயி இராமனிடம், இராமா! அரசர் நாட்டை பரதனுக்கு முடிசூட்டுவதாகவும், நீ காட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்பதாகவும் உன்னிடம் சொல்லச் சொன்னார் என்று சொன்னபோது இராமன், அரசர் நாட்டைப் பரதனுக்கு கொடுப்பதாக உன்னிடம் சொல்லவில்லையே என்று சொல்லுகிறான்.
 18. தந்தையை, மடையன், புத்தியில்லாதவன் என்று சொல்லுகிறான். தந்தையை நீ யாருக்கும் பட்டம் கட்டாமல் நீயே ஆண்டு கொண்டு இரு; நான் காட்டுக்குப் போய் வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிப் பரதனுக்கு முடி சூட்டுவதைத் தடுக்கிறான்.
 19. எனக்குக் கோபம் வந்தால், நான் ஒருவனே எதிரிகளைக் கொன்று என்னை அயோத்திக்கு அரசனாக்கிக் கொள்வேன். உலகத்தார் பழிப்பார்களே என்றுதான் சும்மா இருக்கிறேன் என்கிறான். இதனால் இவன் தர்மத்தையோ, சத்தியத்தையோ லட்சியம் செய்யவில்லை என்பதைக் காட்டிக் கொள்கிறான்.
 20. தன் மனைவி சீதையைப் பார்த்து, நீ பரதன் மனங் கோணாமல் அவனிஷ்டப்படி, நடந்து கொள். அதனால் நமக்குப் பின்னால் லாபம் ஏற்படும் என்கிறான்.
 21. இராமன் காடு சென்ற சேதி கேட்டு, மனம் வருந்தி பரதன் இராமனைக்

- கூப்பிடக் காட்டிற்குச் சென்று இராமனைக் கண்டபோது, பரதா! குடிகள் உன்னை விரட்டி விட்டார்களா? தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்ய இஷ்டமில்லாமல் வந்து விட்டாயா? என்று கேட்கிறான்.
22. மற்றும், உன் தாய், அவளது எண்ணம் நிறைவேறி சுகமாய் இருக்கிறாளா? என்றும் கேட்கிறான்.
23. பரதன், இராஜ்யத்தை இராமனுக்குக் கொடுத்து விட்டதாகக் காட்டில் வாக்குக் கொடுத்தப் பிறகே தசரதன் நாட்டை கைகேயிக்கு ஏற்கனவே சல்கமாக கொடுத்து விட்ட செய்தியை பரதனுக்குச் சொல்லுகிறான். பரதன் இராஜ்யத்தைக் கொடுத்து விட்டு இராமனுடைய பாதரட்சையை வாங்கி வந்து, சிம்மாசனத்தில் வைத்து, தான் துறவியாக 14 ஆண்டுகாலம் இருந்து, குறிப்பிட்ட காலத்தில் இராமன் வரவில்லையே என்று ஏங்கி, நெருப்பில் விழுத்தயாராயிருப்பவனை, இராமன் சந்தேகப்பட்டு அனுமானை விட்டு, நான் படைகளோடும், விபூஷணன், சுகர்வன் ஆகியவர்களோடும் வருகிறேன் என்று சொல்லு. அப்போது அவன் முகம் எப்படி இருக்கிறது? இதைக் கேட்டவுடன் அவன் என்ன நடவடிக்கை செய்கிறான்? என்பவைகளைக் கவனித்து வந்து சொல்லு. ஏன் எனில் எல்லாவகை இன்பங்களும் போக போக்கியங்களும் நிரம்பியிருக்கும் நாட்டின் மீது யாருக்குத் தான் ஆசை இருக்காது? என்று சொல்லிப் பார்த்துவிட்டு வரச் சொல்லுகிறான்.
24. மனைவியிடம் சதா சந்தேகமுடைய வனாகவே இருக்கிறான். மனைவி நெருப்பில் குளித்துவிட்டு வந்த பிறகும், பாமர மக்கள் மீது சாக்குப் போட்டு அவள், கர்ப்பமானதைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட்டு அவளிடம் பொய் சொல்லிக் கர்ப்பத்தோடு காட்டில் கொண்டுபோய்க் கண்ணைக் கட்டி விட்டுவிடச் செய்கிறான்.
25. சீதை கற்புடையவள் என்று வால்மீகி சத்தியம் செய்தும், இராமன் நம்பவில்லை. அதனாலேயே அவள் சாக வேண்டியதாயிற்று.
26. தமயனைக் கொல்லச் செய்து, ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று கருதித் துரோக சிந்தனையோடு வந்த சக்கிரீவன், விபூஷணன் ஆகிய அயோக்கியர்களை அவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்று தெரிந்தே நண்பர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறான்.
27. தனக்கு யாதொரு குற்றமும் புரியாத வாலியை, சகோதர துரோகிக்காக வேண்டி, மறைந்து இருந்து திடீரென்று கொல்லுகிறான்.
28. விபூஷணனை ஏற்கும்போது தன்னை அறியாமலே தனது கெட்ட எண்ணத்தையும் வஞ்சகத்தையும் தானே வெளிப்படுத்திவிடுகிறான். அதாவது, தனக்கு மூத்தவன் தீயவனாக இருந்தாலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்கின்ற அறத்தை எல்லோரும் கைக்கொள்ள மாட்டார்கள். உடன் பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் பரதனைப் போல் ஆவார்களா? என்கிறான். இதில்தான் தீயவன் என்பதை ஒருவாறு ஒப்புக்கொள்கிறான்.
29. வாலியைக் கொன்றதற்குச் சமாதானமாக, மிருகங் களிடத்தில் தர்மத்தை அனுசரிக்க வேண்டிய தில்லை என்று வாலிக்குச் சொல்லி விட்டு, அதே வாலி மனிதர்களைப் போல் தர்மத்தை அனுசரிக்கவில்லை என்பதற்கு ஆகவே அவனைக் கொண்டு இருக்கிறான். வாலி மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றத்திற்குக் கூட வாலியை சமாதானம் கேட்காமல், இராமன் தன்னலம் கொண்ட சுகர்வன்

- பேச்சைக் கேட்டே கொன்று இருக்கிறான்.
30. இராமன், பல பெண்களை மூக்கு, முலை, காது ஆகியவைகளை அறுத்து அங்கநமாக்கி கொடுமை செய்யச் செய்திருக்கிறான்.
31. பல பெண்களைக் கொன்று இருக்கிறான்.
32. பெண்களிடம் பொய் பேசி இருக்கிறான்.
33. பெண்களை கேவலமாய் மதித்து இருக்கிறான். பெண்களை நம்பக் கூடாது என்கிறான். மனைவியிடத்தில் இரகசியத்தை சொல்லக் கூடாது என்கிறான்.
34. அதிக காமாந்தகாரனாக இருக்கிறான்.
35. அனாவசியமாக உயிர்களைக் கொன்றும் தின்றும் இருக்கிறான்.
36. தான் அரக்கர்களைக் கொல்லுவதற்கென்றே காட்டிற்கு வந்ததாகவும், அரக்கர்களைக் கொன்று மடிவிப்பதாகதான் யாருக்கோ வாக்கு கொடுத்துவிட்டு காட்டிற்கு வந்ததாகவும் சொல்லி இருக்கிறான்.
37. அரக்கர்களோடு வலிய சண்டைக்குப் போக வேண்டும் என்கின்ற ஏற்பாட்டுடனே, சீதை தடுத்தும் வலிய இராவணனது எல்லைக்குள் சென்று இருக்கிறான்.
38. கரனோடு போர்புரியும்போது உங்களை எல்லாம் கொல்லுவதற்கே நான் காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டேன் என்கிறான்.
39. ஒருவித யோக்கியதையும் இல்லாத துரோகியாகிய சுகர்வனிடம் இராமன் தன்னலத்துக்கு ஆக சரணமடைகிறான். என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும், கருணை காட்டவேண்டும் என்கிறான்.
40. இலங்கையை விபூஷணனுக்குப் பட்டம்கட்டி விட்டு, சீதையை விட்டு விட்டால், இராவணனுக்கு இலங்கையை விட்டு விடுவதாக அங்கதனிடம் இராமன் சொல்லி அனுப்புகிறான். இதிலிருந்து இராவணன் மீது வேறு குற்றமில்லை என்று தெரிகிறது.
41. பரதனும் கைகேயியும் குடிகளும் குருவும் காட்டுக்கு வந்து, இராமனை நாட்டுக்கு வரும்படி வருந்தியும், சத்தியாக்கிரகம் செய்தும் அழைத்த போது, தந்தை சொல்லைக் காப்பாற்று வேனே ஒழிய வேறு யாருடைய பேச்சையும் கேட்கமாட்டேன் என்று சொல்லி, நாட்டுக்கு வர மறுத்துவிட்ட இராமன் அதே தந்தை சொல்லுக்கு விரோதமாய், அயோத்தியை பட்டம் கட்டிக் கொள்ள மாத்திரம் எப்படி சம்மதிக்கிறான்?
42. சம்மதித்தது மாத்திரமல்லாமல், தந்தை இராமனைக் காட்டுக்குப் போகச் சொன்ன நேரம் முதல், திரும்பி அயோத்திக்கு வந்து முடி சூட்டிக் கொள்ளுகிற வரை அதே கவனமாக, ஆசையாக, நம்பிக்கையாக இருந்திருக்கிறான்.
43. தபசு செய்ததற்கு ஆக சூத்திர வாலிபனைக் கொன்று இருக்கிறான்.
44. கடைசியாக சாதாரண மனிதர்களைப் போலவே, இராமன் இலட்சுமணனையும் தள்ளி விட்டு, தானும் (எமனால்) ஆற்றில் விழுந்து சாகிறான். பிறகு உப இந்திரனாக ஆகிறான்.
- குறிப்பு:- (தோழர் சி.ஆர்.சீனிவாசயங்கார் தனது மொழிபெயர்ப்பு அயோத்தியா காண்டம் சருக்கம் 8, பக்கம் 28இல் இராமன் பட்டமகிஷியாக சீதையை விவாகம் செய்து. கொண்டாலும் அரசர்களுடைய வழக்கத்தை அனுசரித்து போகத்துக்கு ஆக பலரை விவாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்று வெள்ளையாகவும் காட்டி இருக்கிறார்.

'குடிஅரசு' 25.12.1943

உயர்கல்வியில் ஒடுக்கப்பட்ட சமூக மாணவர்களின் தற்கொலைக்கு என்ன காரணம்?

2011 மே மாதம் 4-ஆம் தேதி, ஐஐடி சென்னையில் எம்டெக் மாணவன் நிதின் குமார் ரெட்டி விடுதியில் தற்கொலை செய்து கொண்டதும், அதன்பின் இது குறித்து நடந்த போராட்டங்களும், விவாதங்களும் அனைத்து முதலாளித்துவ ஊடகங்களாலும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது.

இரண்டாமாண்டின் இறுதியில் முடிக்கப்படவேண்டிய பிராஜெக்ட்டை அடுத்த ஆறு மாதங்களுக்கு நீட்டித்ததால் ஏற்பட்ட மன உளைச்சலே.

2008-ல் சிஃபி வெளியிட்ட செய்தியில் 2005-2008 ஆம் ஆண்டிற்குள் 'கல்விசார் நிர்ப்பந்தத்தால்' ஐஐடி கான்பூரில் மட்டுமே ஏழு தற்கொலைகள் நடந்ததாகக் கூறுகிறது. 2008-ல் நடந்த ரித்திகா தோய சாட்டர்ஜி என்ற எம்டெக் மாணவியின் தற்கொலை யின் போதே ஐஐடி நிர்வாகத்தின் ரகசியத் தன்மை வாய்ந்த மாணவர் தர மதிப்பீட்டு முறை(Grading system) மற்றும் மாணவர் குறை தீர்க்கும் அமைப்பின் (grievance forum) கேவலமான நிலை குறித்தும் கேள்வியெழுப்பப்பட்டது.

கல்விசார் நிர்ப்பந்தங்களினால் நடக்கும் தற்கொலைகளுக்கு இணையாக ஐஐடி களில் நடக்கும் சாதிய ஒடுக்குமுறையாலும் ஏழை தலித் மாணவர்கள் தற்கொலை செய்கிறார்கள். பிப்ரவரி 2011-ல் நடந்த ஐஐடி ரூர்க்கி மாணவன் மனீஷ் குமாரின் தற்கொலை இதற்கு உதாரணம். ஐஐடி நிர்வாகம் மாணவர்களின் உணர்ச்சி வயப்படும் தன்மையும் மன அழுத்தமுமே தற்கொலைக்கான காரணமாகக் கூறுகிறது. ஐஐடி சென்னையின் மாணவர்களுக்கான நிர்வாக முதல்வர் (Dean of Students) கோவர்த்தன், தற்கொலை செய்த நிதினைப் பற்றிக் கூறும்போது, அவர் பள்ளிப் பருவத்

திலிருந்தே மன அழுத்ததால் பாதிக்கப்பட்டவர் என அவமானப்படுத்தினார்.

2010இல் ஐஐடி கான்பூரில் ஸ்நேஹல் என்ற பிடெக் மாணவி தற்கொலை முயற்சி செய்ததற்கு அம்மாணவியின் மனநிலையை காரணங்காட்டினார் அதன் பதிவாளர் கஷேல்கர். டெக்கான் குரோனிக் நாளேட்டில் வந்த நிதின் குமாரின் தற்கொலை செய்திக்குப் பின்னூட்டமிட்டிருந்த நிதின் குப்தா என்பவர் இதற்கெல்லாம் ஒருபடி மேலேபோய், ஒரு நடைபாதைப் பயணி மேல் கார் ஏற்றிச் சென்றால் அதெப்படி டிரைவரின் குற்றமாகாதோ அது போலவே நிதின் குமாரின் தற்கொலைக்கும் ஐஐடி நிர்வாகம் பொறுப்பல்ல என்கிறார். இதற்கு டார்வினின் "தற்காத்துக் கொள்ளும் சக்திப் படைத்தவை தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்!" (Survival of the fittest) உதாரணம் காட்டுகிறார்.

இன்னொரு பக்கம் ஐஐடி நிர்வாகமோ மாணவர்களிடம் தற்கொலை எண்ணத்தைப் போக்க ஒரு தலைமை அதிகாரியை (Chief Happiness Officer) முழுநேரமாக நியமித்துள்ளது. இச்சூழலில், கடந்த ஐந்து வருடங்களில் மட்டும் ஐஐடிகளில் நடந்த மொத்த மாணவர் தற்கொலைகளின் எண்ணிக்கை 15-ஐத் தாண்டுகிறது. (இவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்திலிருந்து வந்தவர்கள்) இதன் பின்னணியை தனிநபர் பிரச்சினையாக வன்றி சமூகப்பொருளாதார நோக்கில் ஆராய வேண்டியுள்ளது.

தற்கொலைக்கு தூண்டும் சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகள் காட்ஸ் (GATT) மற்றும் டப்ளியூடிஓ (WTO)-ன் பரிந்துரைப் படி, உயர்கல்வியை பண்டமயமாக்கும் முகமாகவும் உலகசந்தையின் மனிதவளத் தேவையை பூர்த்தி

செய்யவும், இந்திய அரசு உயர்கல்வியில் உட்கட்டுமான சீர்த்திருத்தங் களைக் கொண்டுவருகிறது. இச்சீர்த்திருத்தங் களை அறிமுகப்படுத்தி சோதனை செய்வதன் முதற்கட்டமாக, ஐஐடிக்களை அரசு-தனியார் கூட்டு (Public-Private Partnership) கல்வி நிறுவனங்களுக்கு உதாரணமாகவும் அதே நேரம் என்.அய்.டி., அய்.எஸ்.ஐ.ஆர்., பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளில் வட்டார அளவில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அமைப்பாகவும் ஆக்கும் பொருட்டு, கடந்த பத்தாண்டுகளில் மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையின் கீழியங்கும் 15 ஐஐடிகளிலும், நிதிசார் (financial autonomy) தன்னாட்சியை பகுதியள விலும், கல்விசார் தன்னாட்சியை (academic au- tonomy) முழுவதுமாகவும் அமுல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

நிதிசார் தன்னாட்சியென்பது மாணவர்களின் கல்விக் கட்டணம் மற்றும் விடுதிக் கட்டணம் போன்றவற்றை நிர்ணயித்தல், மாணவர்களுக்கான விடுதி, உணவகங்கள் மற்றும் அங்காடிகளின் நிர்வாகம், உட்கட்டு மானம், பிற நிறுவனங்களிடம் பெற்றுக் கொள்ளும் நன்கொடை போன்றவற்றில் அரசின் தலையீட்டின்றி நிர்வாகக் குழுமத்தின் (Board of governance) நேரடியாட்சிக்குட்பட் டிருப்பது போன்றவற்றைக் கூறலாம். ஆனால் ஆசிரியர்களின் ஊதியம், ஓய்வூதியம் மற்றும் காப்பீடு, மாணவர் களுக்கான கல்வி உதவித் தொகை, உட்கட்டுமானத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு, நிறுவன உபரிநிதியை முதலீடு செய்வது போன்றவற்றில் மைய அரசின் பங்களிப்பு மற்றும் தலையீடு, முதன்மை தணிக்கை ஆய்வாளரின் தணிக்கைக்கு உட்பட்ட நிறுவன வரவுசெலவுகள் போன்றவை இன்னும் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துள்ளது. காரணம் இதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு அதிகாரம் நடுவண் ஆட்சியிடமே உள்ளது.

கல்விசார் தன்னாட்சியென்பது, பாடத் திட்டங்களை வடிவமைப்பது, புதிய பாடப்பிரிவுகளை அறிகமுகப்படுத்துவது, மாணவர் சேர்க்கைக்கான தகுதிகளை நிர்ணயிப்பது, ஆசிரியர் நியமனம் மற்றும் பதவி

உயர்விற்கான தகுதிகளை தீர்மானிப்பது போன்றவற்றில் அரசின் தலையீட்டை முழுவதுமாக நீக்கி, முழுக்க முழுக்க நிர்வாகக் குழுமத்தின் நேரடி ஆட்சிக்கு ஒப்படைப்ப தாகும். இக்குழுமத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்து ஆட்சிசெய்வது, கல்வியாளர்களான ஐஐடிக்களின் மூத்த பேராசிரியர்களே. இந்த தன்னாட்சி அமைப்பு கல்விசார் புலத்தில் பேராசிரியர்களுக்கு வரைமுறையற்ற அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளது. (இவர்களின் பெரும்பாலோர் பார்ப்பனர்கள். அவர்கள் எடுப்பதே இறுதி முடிவு)

இதனால் ஒரு மாணவனின் எதிர்காலம் பட்டப்படிப்பின் இறுதியாண்டில் ஆய்வு வழிகாட்டியாக (Project guide) இருக்கும் குறிப்பிட்ட பேராசிரியரை மட்டுமே சார்ந்த துள்ளது. அதுபோல ஐஐடிக்களை பொறுத்தவரை பாடத்திட்டம் பற்றிய மையப்படுத்தப்பட்ட விதிமுறைகளில்லை. உதாரணமாக பல துறைகளிலும் கடைசி செமஸ்டரில் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆய்வேட்டையும் (thesis) வாய்மொழித் தேர்வையும் (Viva voce) பொறுத்தே மாணவனுக்கு கிரேடு (grade) வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒருசில துறைகளில் ஒரு எம்டெக் மாணவன் ஆய்வு முடிவுகளை ஏதாவது ஆய்விதழில் (Journal) வெளியிட்டா லன்றி அம்மாணவனுக்கு வாய்மொழித்தேர்வு நடத்தமாட்டார்கள். வாய்மொழித்தேர்வில் கலந்துகொள்பவர் களுக்கு மட்டுமே எஸ் (S) அல்லது ஏ (A) கிரேடு வழங்கப்படும். மற்ற மாணவர்களுக்கு பி (B), சி (C) கிரேடுகள் வழங்கப்பட்டு பட்டமளிக்கப்படும்.

ஒரு மாணவன் எடுக்கும் உயர்ந்த கிரேடைப் பொறுத்தே கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அவனுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக் கின்றது. இந்த மாதிரி துறை சார்ந்த மையப்படுத்தப்படாத விதிமுறைகளினால், ஒரு மாணவனை குறிப்பிட்ட ஆய்வுவழிகாட்டி அறிவு சுரண்டல் செய்யும்போது அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கோ, புரிந்தாலும் அச்சுரண்டலை எதிர்த்து அம்மாணவன் கேள்வி கேட்கவோ முடியாத சூழலே இங்கு நிலவுகிறது.

இதையெல்லாம் தாண்டி ஒரு மாணவன் தனது பாடம் சார்ந்த காரணங்களுக்காகவோ அன்றி மாணவர்கள் அன்றாடம் அனுபவிக்கும் விடுதி அல்லது நிறுவனம் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்காகவோ நிர்வாகத்திடம் முறையீடு செய்தால் அவனது ஆய்வுவழிகாட்டியாலே மிரட்டப்படுவான். இது அவனது எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் கிரேடில் கைவைக்கும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

ஐஐடி போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் இன்னும் பார்ப்பனர்களின் கோட்டையாக உள்ள நிலையில், ஆசிரியர் நியமனத்தில் நிகழும் பார்ப்பன மேலாண்மை காரணமாக, தகுதி அடிப்படையிலோ, இடஒதுக்கீட்டிலோ படிக்க வரும் பார்ப்பனரல்லாத மாணவனின் கிரேடைத் தீர்மானிப்பதில் அவனது சாதியும் முக்கிய

ஒரு மாணவன் எடுக்கும் உயர்ந்த கிரேடைப் பொறுத்தே கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அவனுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கின்றது.

பங்களிக்கிறது. (டாக்டர் உதய் சந்த் என்பவர் மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட தகவலடிப்படையில் உயர்கல்வித்துறை ஆசிரியர் நியமனத்தில் மைய அரசால் எஸ்டி எஸ்சிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள 22.5% இடஒதுக்கீட்டில் இதுநாள்வரை வெறும் 5.03% மட்டுமே அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு வலியுறுத்தும் எஸ்டி எஸ்சிக்கான பிரதிநிதித்துவம் எந்த ஐஐடி நிர்வாகத்திலும் வழங்கப்படவில்லை.) இதனால் ஒரு மாணவன் தான் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளுக்காக தனது பேராசிரியர்களையோ நிர்வாகத்தையோ அணுகுவது குதிரைக் கொம்பாகிறது.

பொதுவாக ஐஐடியில் நுழைவதே கௌரவமாகவும் அதற்குமேல் வேலைக்கான உத்தரவாதமாகவும் பெற்றோர்களாலும் பொதுமக்களாலும் பார்க்கப்படுகிறது. இந்த பொதுப்புத்தி, பட்டப்படிப்பு முடித்ததும்

கார்ப்பரேட் கம்பெனிகளில் கிடைக்கப்போகும் வேலை உத்தரவாதத்தைப் பற்றியும் வெளிநாட்டு சொகுசு வாழ்க்கை பற்றியும் கனவுகளை மாணவனுக்குள் உருவாக்கிறது. ஐஐடி மாணவர்களில் 80%ற்கும் மேலானோர் வங்கிக்கடனை நம்பி படிக்கும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர். பட்டப்படிப்பை முடித்ததும் இக்கடனை திருப்பி செலுத்த வேண்டிய நிர்பந்தமும் அம்மாணவனுடைய உடனடி வேலைத் தேவைக்கு காரணமாகிறது. ஒரு மாணவன் பட்டப்படிப்பை முடிப்பதில் தாமதம் ஏற்படும் போதும் அல்லது குறைந்த கிரேடுகளுடன் பட்டம் பெறும்போதும் கார்ப்பரேட் கம்பெனிகளில் கிடைக்கப்போகும் வேலை பற்றிய அவனது ஆகாயக்கோட்டை தகர்கிறது. வங்கிக்கடனின் சுமை வேறு அழுத்துகிறது.

இந்த கல்விமுறை மாணவனுக்கு சமூகம் சார்ந்த எந்த புரிதலையும் உருவாக்கிக் கொடுக்காமல் இருப்பதும், சமூகயதார்த்தங்களிலிருந்து அன்னியப்பட்ட நடுத்தர வர்க்கப் பின்னணியும், அம்மாணவன் பட்டப்படிப்பை முடிப்பதில் சிக்கல் ஏற்படும் போது அதை தனக்கு மட்டுமே உரிய பிரச்சனையாகப் பார்ப்பதும், அவனது சமூகப்பொருளாதார நிலைமைகளுமே அவனை தற்கொலைக்குத் தூண்டுகிறது.

ஆய்வுமாணவர்களின் பரிதாப நிலை

இளநிலை மற்றும் முதுநிலை மாணவர்களின் நிலையே இப்படியென்றால் ஆய்வு மாணவர்களின் நிலை மிகப் பரிதாபத்துக்குரியதாக இருக்கிறது. ஐஐடியில் பொறியியல் துறைகளில் முனைவர் பட்டம் மேற்கொள்ள ஐஐடி நுழைவுத் தேர்வு மற்றும் நேரடித் தேர்விலும், அடிப்படை அறிவியல் துறைகளில் சேர நெட், கேட் போன்ற தேர்வுகளில் தகுதியடைந்திருப்பதுடன் ஐஐடித் தேர்வுகளிலும் வெற்றி பெறவேண்டும். இந்தியாவில் உயர்கல்வித் துறையில் இருக்கும் பல அடுக்கான கல்விமுறையும், மையப்படுத்தப்படாத பாடத் திட்டங்களும் காரணமாக முதுநிலை பட்டம் பெற்ற மாணவன் மேலும் இரண்டு முதல் மூன்று

வருடங்கள் தீவிரமாகப் பயிற்சியெடுத்தால் மட்டுமே இத்தேர்வுகளில் தகுதியடைந்து ஐஐடிக்குள் நுழையமுடியும்.

தனது வயதையொத்த நண்பர்கள் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களில் கை நிறைய சம்பாதிக்கும் போது, அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தின்பாலுள்ள அதீத ஈடுபாடும் தன் சுதந்திர சிந்தனைகளுக்கு ஆய்வுலகு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்போகும் வாய்ப்புகளையும் பற்றியுள்ள ஏராளமான கற்பனைகளினாலே பொதுவாக மாணவர்கள் இத்துறையைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

காலம் காலமாக கல்வியும் அறிவும் தங்களுக்கு மட்டுமே கடவுள் தந்த சொத்து என்று சமூகத்தை நம்ப வைத்த பார்ப்பனர்கள், கேள்விக் கே இடமற்ற வகையில் உயர்கல்வியில் முக்கிய இடத்தைக் கைப்பற்றினர். காலனிய காலத்திலிருந்து சாதி சமூகமுறையின் அடிப்படையான 'பார்ப்பனிய பிறவிப் பெருமையை' உடைத்தெறிவதற்கான விருப்பமில்லாமலேயே அவர்களுடன் முதலாளித்துவம் சமரசம் செய்த காரணத்தால், இந்திய அறிவுத்துறையில் இன்று வரை மந்தமும் தேக்கமும் நிலவிவருகிறது.

பி.சி ராய் 1902-ல் எழுதிய 'இந்து வேதியியலின் வரலாறு' என்ற நூலில் "இந்தியாவில் அறிவியல் மனப்பாங்கின் வீழ்ச்சிக்கான முதன்மைக் காரணி சாதி சமூக முறையின் கோட்டைக் கொத்தளங்களும், அவை தொழில்நுட்ப வல்லுநர், கைவினைஞர் உள்ளிட்ட உடல் உழைப்பாளிகளின் சமூக மதிப்பை மிக மோசமான வகையில் கீழிறக்கியதுமே" என்கிறார். இதை நூறு சதவீதம் நிரூபிப்பது போலவே ஐஐடிக்களின் இன்றைய கல்வி மற்றும் ஆய்வுமுறை உள்ளது.

உதாரணமாக ஐஐடி சென்னையைப் பொறுத்தவரை இங்கு நிலவிவரும் ஐயர் ஐயங்கார் மேலதிக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாக, கோட்பாட்டு (theoretical) மற்றும் கணிப்பிய (Computational) ஆய்வுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம், சோதனைவழி (experiential) மற்றும் தொழில்நுட்ப (technological) ஆய்வுகளுக்கு கொடுக்காமல் 'முனை

உழைப்பை உடல் உழைப்பிலிருந்து பிரித்து' அதை கேவலப்படுத்தும் போக்கு இருக்கிறது. ஒரு சில துறைகளில் சோதனை வழி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பல கோடி ரூபாய் மதிப்பிலான சோதனைக்கருவிகளையும், வணிக நோக்கம் மட்டுமே கொண்ட பன்னாட்டு பதிப்பகங்களையும் மட்டுமே நம்பியுள்ளதால், மாணவர்கள் தங்கள் சொந்த மூளையை உபயோகித்து ஒரு விளக்குமாறு செய்யும் தொழில் நுட்பத்தைக்கூட உருவாக்க முடியாத ஒட்டுண்ணிச் சூழல் தான் இந்திய தொழில்நுட்பத்துறையில் நிலவுகிறது.

ஆனால் உலகளாவிய ரீதியில் அடிப்படை அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் ஒத்தியங்கும் ஆய்வு முறையே அறிவியல் தொழில்நுட்ப

காலம் காலமாக கல்வியும் அறிவும் தங்களுக்கு மட்டுமே கடவுள் தந்த சொத்து என்று சமூகத்தை நம்ப வைத்த பார்ப்பனர்கள், கேள்விக் கே இடமற்ற வகையில் உயர்கல்வியில் முக்கிய இடத்தைக் கைப்பற்றினர்.

வளர்ச்சியின் முக்கியக் கூறாக இருக்கும் போது, இந்த சாதிய சமூக அமைப்பின் வெற்றி, இந்திய அறிவியலின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மிகப்பெரிய முட்டுக்கட்டையாக இன்றளவும் இருந்து வருகிறது. இது ஒரு ஆய்வுமாணவனின் அறிவுத் தேடலுக்கான தாகத்தை முளையிலே கிள்ளிவிடுவதோடு, அம்மாணவனது கருத்தை வறளச்செய்து (brain drain) ஆய்வில் எப்போதும் பெருவளர்ச்சியற்றதொரு மந்தநிலையை உருவாக்குகிறது.

சராசரியாக இருபத்தைந்தாவது வயதில் முனைவர் பட்ட ஆய்வில் நுழையும் ஆய்வுமாணவர், தன் வாழ்க்கையின் மிக நல்ல நாட்களான ஐந்திலிருந்து ஏழு வருடங்களை ஆய்வுவழிகாட்டியான பேராசிரியருக்கு அடிமைசாசனம் எழுதிக்கொடுத்து விடுகின்றார். பேராசிரியரின் அறிவு மற்றும் சாதியச்

சுரண்டலுக்குள்ளாகி, ஆய்வில் பெருவளர்ச்சி யெதுவுமில்லாமல் கல்வி உதவித் தொகைக்காக நித்தம் போராடி, சமூகரீதியான உறவுகளையும் நட்புகளையும் இழந்து உள்நோக்கியாகி (introvert), குடும்பத்தினரால் ‘சம்பாதிக்கத் துப்பில்லாதவன்’ என்று முத்திரைகுத்தப்பட்டு, நிரந்தர வருமானமில்லாததால் திருமணம் என்ற கனவே கானல் நீராகி, எதிர்காலம் பற்றிய எந்த நம்பிக்கையுமற்று மனச்சிக்கலுக்கும் உள்ளாகி, செயல் வீரியமிழந்த நடைபிணங்களாகவே ஐஐடி ஆய்வுமாணவர்கள் வாழ்கின்றனர்.

இதற்கிடையில் வழிகாட்டிக்கு செய்யும் சேவையில் ஏதேனும் குறையேற்பட்டாலோ ஆய்வில் பெரிய முன்னேற்றமில்லாம லிருந்தாலோ, ஆய்வின் எந்த கட்டத்தில் வேண்டுமென்றாலும் அம்மாணவரை எவ்வித நட்புடையுமின்றி, கேட்பாரும் கேள்வியுமற்ற கையறு நிலையில் வெளியேற்ற இவ்வமைப்பு வழிவகை செய்துள்ளது. இந்நிரந்திரமற்ற தன்மை, ஆய்வு மாணவர்களுக்கு தற்கொலை யெண்ணத்தைக்கூட உருவாக்குவதில்லை! இப்படி இந்திய உயர்கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை, பேராசிரியர்கள் சுரண்டுபவர் களாகவும், மாணவர்கள் அறிவுத்தளத்திலும், பொருளாதாரரீதியாகவும், கலாச்சாரத்தளத் திலும் ஒட்டச்சுரண்டப்படுபவர்களாகவும் எதிரெதிர் திசைகளில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்நிலையில் ஐஐடிக்களின் தரத்தை உயர்த்தும் பொருட்டு அவற்றை தனியார் மயமாக்கப் பரிந்துரைக்கும் க்டோட்கர் குழு அறிக்கையை அமுல்படுத்தப்போவதாக மனித வள மேம்பாட்டுத்துறை கடந்தமாதம் அனைத்து செய்திதாள்களிலும் செய்தி வெளியிட்டு, அறிக்கையை பொதுமக்கள் பார்வைக்கு இணையத்திலும் வெளியிட்டுள்ளது.

இதற்கிடையில் காங்கிரஸ் அரசு சுற்று சூழல் அமைச்சர் ஜெயராம் ரமேஷ், ரிலையன்சின் கடல்சார் ஆய்வு நிறுவனத்துடன் கூட்டுத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்ததை நியாயப்படுத்திப் பேசும் போது, ‘இந்தியாவில் ஐஐடி, ஐஐஎம் உட்பட எந்த அரசுசார்

கல்விநிறுவனங்களும் உலகத்தரம் வாய்ந்ததாக இல்லை. உயர்கல்வித் துறையில் தனியாரின் பங்களிப்பு ஒன்றே இந்திய உயர்கல்வியை உலகத்தரத்துக்கு உயர்த்தும்’ என்றார். இதற்கு பதிலளித்த மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் கபில்சிபல், ‘க்டோட்கர் குழுப் பரிந்துரைகளை அமுல் படுத்தினாலே உயர்கல்வியை உலகத்தரத்துக்கு உயர்த்த முடியும்’ என்றார். உடனே அனைத்து செய்தி நாளேடுகளும் ஐஐடியின் தரத்தைச் சொல்லி மத்திய அமைச்சரவையே இரண்டுபட்டு குடுமிப்பிடி சண்டைபோடுகிறது என்றெல்லாம் பரபரப்பு செய்தி வெளியிட்டது.

ஆனால் மைய அமைச்சரவையும் நாளேடுகளும் அரசுகேற்றிய இந்த நாடகத்தில் மைய இழை ஒன்றுள்ளது. இவர்களின் கூற்றுக்களை கூர்ந்து கவனிக்கும் எவருக்கும் அது புரியும். அதாவது, அரசு-தனியார் கூட்டில் மட்டுமே உயர்கல்வியை உலகத்தரத்துக்கு உயர்த்த முடியும் என்றும் இதற்கு க்டோட்கர் குழு பரிந்துரைக்கும் ஐஐடி தனியார் மயமாக்கலே ஒரேவழி என்பதை மக்களை ஏற்க வைப்பதே இந்நாடகத்தின் நோக்கம்.

‘அரசு-தனியார் கூட்டு’ என்ற வண்ணத்தாளில் பொதியப்பட்டுள்ள இந்த நஞ்சின் உண்மையான தன்மை நாக்கை தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு காத்துக்கிடக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு இந்திய உயர்கல்வித் துறையை லட்டு மாதிரி அப்படி அலேக்காக தூக்கி கொடுப்பதே!. இதனை முழுமையாக உணர்ந்தும் எந்த ஐஐடி பேராசிரியர்களும் இதற்கெதிராக வாயைத் திறக்காமல் இருப்பதன் ரகசியம் தங்களுக்கும் ‘பிராஜக்ட்’ என்ற பேரில் சில எச்சில் எலும்புகள் வீசப்படும், மாணவர்களின் உழைப்பை ஒட்டச் சுரண்டி ரிப்போட் எழுதி பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நப்பாசை தான்.

இன்றைக்கு உயர்கல்வித்துறை தனியார் மயமாக்கலின் முதல் பலிகடாக்களாக மாணவர்கள் இருந்தாலும் அது தன் ஆக்டொபஸ் கரங்களால் பேராசிரியர்களையும் அழுத்தி திணறடிக்கும் காலம் வெகு தூரமில்லை.

சமூக நீதிக்கான கொடியை உயர்த்திப் பிடித்த நீதிபதி

அண்மையில் முடிவெய்திய உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி இரத்தினவேல் பாண்டியன், திராவிட இயக்க அடையாளத்தில் உயர்ந்து, சமூகநீதிக்கான வரலாற்றுச் சிறப்பு கொண்ட தீர்ப்புகளை வழங்கியவர்.

சமூகநீதி வரலாற்றில் எத்தனையோ நீதிபதிகளின் பங்களிப்பு இருந்திருக்கிறது ஆனால் இரண்டு தமிழ் நீதிபதிகளுடைய பங்களிப்பை அத்தனை எளிதில் தவிர்த்துவிட இயலாது.

நீதிக்கட்சி காலம் தொட்டு நடைமுறையில் இருந்த இடஒதுக்கீட்டு அரசாணையை (கம்யூனல் ஜீஓ) எதிர்த்து செண்பகம் துரைராஜன் மற்றும் சீனிவாசன் என்ற இருவர் தனித்தனியே தொடர்ந்த வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருந்தது (இந்த வழக்கில் தான் அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினராக இருந்து இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தை வடிவமைத்த அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி, சீனிவாசனுக்கு ஆதரவாக ஆஜரானார், நிலைமையின் தீவிரத்தன்மையை உணர்ந்த பெரியார் பெரும் கிளர்ச்சி நடத்தி இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் முதல் சட்டதிருத்தத்தை மேற்கொள்ள வைத்தார்) செண்பகம் துரைராஜன் வழக்கில் ஐந்து நீதிபதிகளை கொண்ட சென்னை உயர்நீதிமன்ற அமர்வு இடஒதுக்கீட்டு அரசாணை செல்லாது என்று

தீர்ப்பளித்தது.. அந்த தீர்ப்பில் ஐந்தில் நான்கு நீதிபதிகள் இடஒதுக்கீட்டுக்கு எதிரான தீர்ப்பை வழங்க, ஒரே ஒரு நீதிபதி மட்டும் இடஒதுக்கீட்டுக்கு ஆதரவாக சுதந்திரமான தீர்ப்பு (டிசன்டிவ் ஜட்ஜ்மென்ட்) வழங்கினார், பின்னாளில் “ஓம் பிரகாஷ் - பஞ்சாப் மாநிலம்” என்ற இடஒதுக்கீட்டு தொடர்பான வழக்கில் அந்த ஒற்றை நீதிபதியின் தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டி இடஒதுக்கீட்டு செல்லும் என்று பஞ்சாப் உயர்நீதிமன்றம் அறிவித்தது. அந்த வரலாற்று தீர்ப்பை வழங்கிய நீதிபதி சிதம்பரத்தை சார்ந்த முதலாவது தமிழ் நீதியரசர் “என்.சோமசுந்தரம்”. அதற்கு பின் இந்த வரலாற்றின் வைரக்கல்லாய் ஜொலித்தவர் நீதியரசர் “ரத்னவேல் பாண்டியன்”, திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளில் ஊறியவர், திமுகவின் ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்ட செயலாளராக இருந்தவர், இந்திய உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக ஆறாண்டு காலம் பதவி வகித்தவர், வைகோ போன்ற எண்ணற்றோருக்கு சீனியர் இப்படி நிறைய இருந்தாலும் அதையெல்லாம் தாண்டியும் அவரை பேச வேண்டி இருக்கிறது.

தேசாய் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டு, இந்திரா, ராஜீவ் காலத்தில் தூங்கிக்கிடந்த மண்டல் கமிசனை ஆகஸ்ட் 7 1990ல் அமல்படுத்துகிறார் சமூகநீதிக் காவலர் வி.பி.சிங், என்னென்னவோ காரணம்

சொல்லி நவம்பர் 7, 1990ல் அவரது ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது, இடைப்பட்ட மூன்று மாதத்தில் இந்தியாவே பற்றி எரிகிறது, கோஸ்வாமி தீவைத்துக் கொள்கிறார், வடஇந்தியா முழுவதும் உச்சகட்ட போராட்டங்கள் வெடிக்கிறது, ஊடகங்கள் தொடங்கி அரசு அதிகார அமைப்பு வரை அத்தனையும் சமூகநீதிக்கும் வி.பி.சிங்குக்கும் எதிராக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கின்றன, மண்டல் கமிசன் அமல்படுத்தலுக்கு இடைக்கால தடை விதிக்கப்படுகிறது. அப்படி உச்சபட்ச கொதிநிலை இருந்த சமயத்தில் மண்டல் பரிந்துரை அமலாக்கம் தொடர்பாக 13/8/1990 - 25/9/1990 ஆகிய தேதிகளில் வெளியிடப்பட்ட இரண்டு அரசாணைகள் குறித்து 9நீதிபதிகள் கொண்ட உச்சநீதிமன்ற அமர்வு தீர்ப்பளிக்கிறது. 9ல் ஆறு பேர் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான வரையறையை சாதி ரீதியாக ஏற்றுக்கொண்டும், 3 பேர் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான வரையறையை சாதிரீதியாக அமைக்க கூடதென மறுத்தும் தீர்ப்பளிக்கின்றனர். சாதி ரீதியில் தான் வரையறை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னவர் தான் ரத்னவேல் பாண்டியன்.. இந்தியாவெங்கும் இந்து வெறியில் திளைத்த சூழலில் டெல்லியில் உட்கார்ந்துகொண்டு, “determination of ‘socially and educationally backward class’ beyond the caste label would amount to turning a blind eye to the existing stark reality in Hindu society” என்று கர்ஜனை புரிந்த பெருமை திராவிட நீதியரசர் ரத்னவேல் பாண்டியனையே சாரும்.

இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் மாநில சுயாட்சிக்கான பயணத்தில் மிகமுக்கியமான தீர்ப்புகளில் ஒன்று 1994ல் உச்சநீதிமன்றம் அளித்த, எஸ்.ஆர்.பொம்மமை - ஒன்றிய அரசு என்ற அரசியல் சாசனப்பிரிவு 356 தொடர்பான வழக்கின் தீர்ப்பு. மாநில அரசுகளை நினைத்தவுடன் கலைத்துவிடும் ஒன்றிய அரசின் ஏதேச்சிகார போக்கிற்கு

முடிவுரை எழுதிய வரலாற்று தீர்ப்பை வழங்கியவருள் ரத்னவேல் பாண்டியனும் ஒருவர், இன்று மாநில அரசுகளை கலைக்க ஒன்றிய அரசு நினைத்தால் கண் முன் அந்த தீர்ப்பு வந்து நிற்கும், எத்தனையோ மாநில அரசுகளை கலைக்க முற்பட்டு இந்த தீர்ப்பின் விளைவாய் ஒன்றிய அரசு தோற்றுப்போன கதைகள் உண்டு, என்ன ஜாலம் காட்டி கலைத்தாலும் குறைந்தபட்சம் உச்சநீதி மன்றத்தின் கேள்விக்குளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டும் என்கிற சூழலை உருவாக்கிய இந்த தீர்ப்பை வழங்கியவரும் ரத்னவேல் பாண்டியன் தான்.

தென்னக மாவட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த சாதி ரீதியிலான மோதல்களுக்கு வளர்ச்சியின் மூலம் முற்றுப் புள்ளி வைக்க முற்படுகிறார் கலைஞர் விளைவு, தென்மாவட்டங்களின் வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் தேவையான ஆலோசனைகளை ஆய்வு செய்து வழங்க உயர்நிலை ஆய்வுக்குழு அமைக்கப்படுகிறது, அந்த குழுவிற்கு தலைமை தாங்கியவர் ரத்னவேல் பாண்டியன், இன்றைக்கு சொல்லி விட முடியும் அளவுக்கு பெரும் வளர்ச்சி அடைந்து விடவில்லை என்றாலும் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சிக்கு பின்னால் இந்த மனிதனின் ஆலோசனைகள் தான் உள்ளன என்பதை அத்தனை எளிதில் யாரும் மறுத்துவிட இயலாது.

மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கான ஐந்தாவது ஊதியக்குழுவின் தலைவர், தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையத்தின் தலைவர் என்று வகித்த பொறுப்புகள் அத்தனையிலும் கொண்ட கொள்கைக்காக பாடுபட்டவர், தேசிய பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையத்தலைவராக இருந்தபோது அந்த ஆணையத்திற்கு அரசியல் சாசன அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் கிடைக்க முயற்சிகள் எடுத்தவர் என இன்னும் பல செய்திகளை சொல்லலாம். ●

அம்பேத்கர் பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். துணைவேந்தர்

காணிப் பிடியில் அதிகார மய்யங்கள்

தமிழ்நாட்டில் அம்பேத்கர் சட்டப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். பார்ப்பனர் தம்ம சூரிய நாராயண சாஸ்திரி என்ற பார்ப்பனரை பூனையிலிருந்து இறக்குமதி செய்துள்ளனர். துணைவேந்தர் தேர்வுக் குழு பட்டியலிலே இடம் பெறாத ஒருவர் முறைகேடாக ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு கடும் எதிர்ப்புகள் எழுந்துள்ளன. அரசு நிறுவனங்கள் ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் பிடிக்குள் கொண்டு வரப்பட்டு வருகின்றன.

- மோடி ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் மக்களுக்கு அளித்த உறுதிமொழிகளில் 20 சதவீதம்கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றும் 80 சதவீதம் 'வாய் வீச்சு'களாகவே இருக்கிறது என்றும் ஆட்சியை வழி நடத்தும் ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைமை அறிக்கை ஒன்றை தயாரித்துள்ளதாக 'பிரண்ட் லைன்' ஏடு எழுதியிருக்கிறது. 'தாராள மயம்' என்ற கொள்கையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் மோடி ஆட்சிக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றாலும் பன்னாட்டுச் சுரண்டலுக்கு கதவு திறக்கும் இந்த கொள்கைகளில் இரு கட்சிகளுக்கும் வேறுபாடு இருப்பதாக கருத்துகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. இதே மக்கள் விரோத பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிய காங்கிரஸ் ஆட்சி, அதற்குள்ளாகவே 'மனித நேய' முகத்தைக்காட்டும் வகையில், கிராமப்புற வேலை திட்டம், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் போன்ற வற்றைக் கொண்டு வந்தது மோடி ஆட்சி. 'கார்ப்பரேட்' நிறுவனங்களை மகிழ்விக்க நிலம் கையகப்படுத்தும் மசோதா, சரக்கு சேவை வரி மசோதா ஆகியவற்றைக் கொண்டு வர முயன்று தோல்வி அடைந்துள்ளது.
- இந்திய கலாச்சார உறவுகளுக்கான மய்யத்தின் (ICCR) தலைவராக நியமிக்கப்

பட்டிருப்பவர் லோகேஷ் சந்திரா. மோடியின் பக்தர். நாடாளுமன்ற தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது மோடியை கடவுள் அவதாரம் என்று பேசியவர், காந்தியைவிட உயர்ந்தவர் என்று புகழாரம் சூட்டியவர். தனது ஆராய்ச்சி பட்டத்துக்கான ஆய்வை ஜனசங்கத் தலைவர்களான தீனதயாள் உபத்யாயுக்கும், விவேகானந்தருக்கும் காணிக்கையாக்கியவர்.

பூனையில் உள்ள அரசு நிறுவனமான இந்திய திரைப்படம் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் (FTII) தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் கஜேந்திர சவுகான். தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பான 'மகாபாரத' தொடரில் நடித்தவர் என்பதுதான் இவரது 'தகுதி'. இந்த நியமனத்தை எதிர்த்து நிறுவனத்தின் மாணவர்கள் நீண்ட காலம் போராடினார்கள். ஆட்சி அசைந்து கொடுக்கவில்லை. இந்த நிறுவனத்துக்குள் இப்போது ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் ஏராளமாக நுழைந்து விட்டார்கள்.

- சிம்லாவில் உள்ள 'இந்திய உயர்கல்வி ஆய்வு மய்யம்' என்ற அரசு நிறுவனத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளவர் சந்திர கலாபாடியா என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ். அம்மையார். இந்தப் பதவிக்கு தேர்வுக்குழு பரிந்துரைத்த பட்டியலில் இவரது பெயரே இடம் பெறவில்லை. மனித வளத் துறை அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானியால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டவர். புகழ்பெற்ற ஆய்வாளர் கோபால கிருஷ்ண காந்தி போன்றவர்கள் வகித்த பதவி இது.
- அய்.அய்.டி.யின் தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்களில் பலரும் பார்ப்பனர் மற்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆதரவாளர்கள்தான். மத்திய மனித வளத் துறை அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி நேரடி தலையீட்டில் அனைத்து நியமனங்களும் நடந்தன. ரோப்பர், புவனேசுவர், பாட்னா, அய்.அய்.டி. தலைவர் பதவிகளுக்கு தேர்வுக் குழு முறைப்படி 37 பேர் கொண்ட பெயர்ப் பட்டியலை அரசுக்கு அனுப்பியது.

பட்டியலை குப்பைக் கூடையில் வீசி விட்டு, நேரடியாக ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆதரவாளர்களை நியமித்தார் அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி. இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அய்.அய்.டி. ஆளுகைக் குழுத் தலைவர் பதவியிலிருந்து அணுசக்தி விஞ்ஞானி அனில் கடோட்கர் என்பவரும் புது டெல்லி அய்.அய்.டி. இயக்குனர் ரகுநாத் ஷேசோனிகர் என்பவரும் பதவி விலகினர்.

- 'அய்.அய்.எம்.' என்ற இந்திய நிர்வாக அமைப்பின் சுயேச்சையான அதிகாரங்களை அமைச்சர் ஸ்மிருதி இரானி பறித்து, பாடத் திட்டம், கட்டண நிர்ணயம் அனைத்தையும் தனது கட்டுப் பாட்டுகளின் கீழ் கொண்டு வந்து விட்டார்.
- கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சிக்கான தேசிய கவுன்சில் இயக்குநராக இருந்த பர்வின் சிங்லர் என்பவரை கடந்த அக்டோபர் மாதம் கட்டாயப்படுத்தி பதவி விலகச் செய்தனர். அதேபோல், ஆர்.எஸ்.எஸ். கட்டுப் பாடுகளுக்கு பணிய மறுத்த விசுவபாரதி பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர் சுஷாந்தா தத்தா குப்தா என்பவரும் கட்டாயப்படுத்தி பதவி விலகல் கடிதத்தைப் பெற்று, வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டார்.
- 'டாட்டா அடிப்படை ஆராய்ச்சி மய்யம்' இயக்குநர் பதவியிலிருந்த விஞ்ஞானி சந்தீப் திரிவேதி என்பவரை இதற்கு முன் எப்போதும் நிகழ்ந்திடாத முறையிலே பிரதமர் அலுவலகம் பதவி நீக்கம் செய்தது.
- 'தேசிய நூல் அறக்கட்டளை' என்ற அமைப்புக்கு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் பல்தேவ் சர்மா. இவர் ஆர்.எஸ்.எஸ். பத்திரிகையான "பஞ்ச ஜன்யா" பத்திரிகையின் ஆசிரியர்.
- 'பிரச்சார பாரதி' என்ற தொலைக் காட்சி நிறுவனத்தின் தலைவர் ஏ.சூர்ய பிரகாஷ். இவர் ஆர்.எஸ். எஸ். சிந்தனை மன்றமாக செயல்படும் 'விவேகானந்தா சர்வதேச நிறுவனம்' என்ற அமைப்பில் செயல் பட்டவர்.

- ‘சென்சார் போர்டு’ என்ற திரைப்படத் தணிக்கைக் குழுவின் தலைவர் நிகாலனி. தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் மோடி புகழ் பாடும் ‘ஹர்ஹர் மோடி’ முழக்கங்களை உருவாக்கியது இவர்தான். பதவிக்கு வந்தவுடன் திரைப்படங்களில் பயன்படுத்தக்கூடாத ‘வார்த்தைகள்’ என்று ஒரு தடைப்பட்டியலையே மத கண்ணோட்டத்தில் தயாரித்தார்.
- காசி இந்து பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக கிரீஷ் சந்திரா திரிபாதி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரை தேர்வு செய்த குழுவின் தலைவர் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி கிரிஷ் மால்வியா. இவர் இந்து மகாசபையை நிறுவிய பார்ப்பனர் மதன் மோகன் மாளவியாவின் பேரன். வாரணாசியில் போட்டி யிட்ட மோடியின் வேட்பாளர் மனு வில் மோடியை முன்மொழிந்தவர்.
- குஜராத் படுகொலை மாலேகான் குண்டு வெடிப்பு வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ‘இந்துத்துவா’ கும்பல் மீதான வழக்குகளை ஆட்சி திரும்பப் பெற்று வருகிறது.
- அரசு ஊழியர்கள் ஆர்.எஸ்.எஸ். சில் சேர்ந்து பணியாற்றுவதில் தடையேதும் இல்லை என்று அரசு உத்தரவிட முடிவு செய்துள்ளது. மத்திய கல்வி நிறுவனங்களில் சமஸ்கிருதம் திணிக்கப்படுகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மோடி ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசு நிறுவனங்களை இந்து மயமாக்கியதன் ஒரு தொகுப்பு இது.

மத்திய ஆட்சியை வழிநடத்தும் ஆர்.எஸ்.எஸ். குழுக்கள்

மோடி ஆட்சியின் அனைத்து செயல்பாடுகளையும் கண்காணித்து வழி நடத்துவதற்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். தனித்தனியான குழுக்களை அமைத்துள்ளது.

சிக்கா ஸான்ஸ்கிருதி உதன் நியாஸ் (SSUN) கல்வி மற்றும் கலாச்சார முன்னேற்றத் திற்கான அறக்கட்டளை ஆர்.எஸ்.எஸ். இன் சினை

அமைப்பு. இந்தியா வின் தற்போதைய கல்விக் கொள்கையில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் 2007ஆம் ஆண்டு முன்னாள் ஆர்.எஸ்.எஸ். ஊழியரான தயானந்த் பத்ரா என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. பாடத் திட்டங்கள், கல்விக் கொள்கைகள் மற்றும் கல்வி முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அதனை காவி மயமாக்குவதே இதன் வேலை.

இதன் உறுப்பினர்கள் குழு கடந்த செப்டம்பர் 22ஆம் தேதி அன்று மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் பிரகாஷ் ஜவடேகரை சந்தித்து புதிய கல்விக் கொள்கையில் இந்து தேசியத்தை புகுத்துவது தொடர்பான கருத்துகளை முன் வைத்தது. இவர்கள் பாடப் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள வரலாற்று பிழைகளையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்களாம். அதனை புதிய பாடத் திட்டம் கொண்டு வரும்பொழுது அரசு கவனிக்கும் என்றும் ஜவடேகர் உறுதி அளித்துள்ளார்.

வெண்டி தோனிகர் எழுதிய ‘The Hindus-An Alternative History’ என்ற புத்தகம் தடை செய்யப்படுவதற்கும், டெல்லி பல்கலைக் கழகத்தின் பாடத் திட்டத்தில் இருந்து ஏ.கே. ராமானுஜம் எழுதிய “முன்னூறு இராமாயணம்” என்ற கட்டுரையை நீக்கியதற்கும் இந்த அமைப்பின் பிரச்சாரம் முக்கிய காரணம்.

இந்த அமைப்பின் கருத்துக்களை ஆளும் பாரதீய ஜனதா கட்சி செவிமடுத்து கேட்கின்றது. முன்பெல்லாம் நமது கோரிக்கைகள் நிறைவேற நீதிமன்றம் செல்ல வேண்டி யிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அரசு செவி மடுக்கின்றது என்கின்றார் இவ்வமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் அதுல் கோத்தாரி. முன்பிருந்த வாஜ்பாய் அரசைவிட இன்றைய அரசு ஆர்.எஸ்.எஸ். உடன் இணைந்து செயல்படுவதில் தடைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில்லை. ஆட்சி முறை மற்றும் கலாச்சாரத்தில் நேருவின் வழிமுறையை அகற்றிவிட்டு தனது தடத்தைப் பதிக்கவே மோடி முயன்று கொண்டிருக்கிறார் என்கிறார் ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்களில் ஒருவர்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். தனது திட்டங்களை நிறைவேற்ற மோடி அரசை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. கல்வி, பாதுகாப்பு மற்றும் கலாச்சாரம் தொடர்பான விவகாரங்களில் முடிவுகளை எடுப்பதற்கு ஆறு குழுக்களை ஆர்.எஸ்.எஸ். நியமித்துள்ளது. அதன் உறுப்பினர்களாக பா.ஜ.க.வின் தலைவர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ்.இன் பொதுச் செயலாளரான தத்தரேய ஹோசபலே மற்றும் கிருஷ்ணா கோபால் ஆகியோர் அரசாங்கமும் இந்துத்துவாதிகளும் இணைந்து நடத்தும் பாசறைகளை ஒருங்கிணைக்கின்றனர்.

இந்த ஒருங்கிணைப்பு சந்திப்பில் கூறப்படும் சில கருத்துக்கள் உடனடியாக அமைச்சர் களின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நிபந்தனைகளுக்கு ஒத்துப்போகும் சில கருத்துக்கள் உடனடியாக செயல்படுத்த முடியாது என்றாலும் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. சாத்திய மில்லாத சில கருத்துக்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன.

பாரதிய சிக்கா மண்டல் என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸின் கிளை அமைப்பு. ஆரம்பப் பள்ளி முதல் உயர்நிலை கல்வி வரை உள்ள பாடத் திட்டங்களில் இந்திய அறிவு பாரம் பரியத்தோடு ஒத்துப்போகும் பல மாற்றங்களை கொண்டுவர வேண்டும் என்று முன்மொழிந்துள்ளது. எங்களுடைய சில அறிவுரைகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்கிறார் இதன் இணை ஒருங்கிணைப்பு செயலாளர் முகல கணித்கர். “முனைவர் பட்டத்திற்கான வழிகாட்டி பயிற்சி பட்டறைகளை இதுவரை 26 பல்கலைக்கழகங்களில் நடத்தியுள்ளோம். நாக்பூரில் நடந்த மறுமலர்ச்சிக்கான ஆராய்ச்சி என்ற மாநாட்டில் 55 (பல்கலைக்கழக) துணை வேந்தர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளோம். இதன் மூலம் இந்திய அறிவு முறைமை முன்னெடுத்து செல்லப்படும்” என்கிறார் கணித்கர்.

நீதிமன்றங்களிலும், சட்டமன்றங்களிலும் மற்றும் தொழிற்சாலை சார்ந்த கல்லூரிகளிலும் வட்டார மொழிகளோடு இந்தியையும் திணிப்பதே அடுத்தக்கட்ட பணி என்கிறார்

கோத்தாரி. பாரதிய சுரக்ஷலீ மஞ்ச் என்ற அமைப்பு இதற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லுமாம். தலித்களிலும் சிந்தனைவாதிகளை வளர்த்துத் தெடுக்கிறது ஆர்.எஸ்.எஸ். இதில் பெயர் குறிப்பிடும்படி முக்கியமானவர்கள் மிலிந்த் காம்ப்ளே என்பவர் இவர். தலித் இந்தியர் வர்த்தகப் பிரிவு நிறுவனர். மற்றொருவர் நரேந்திர ஜாதவ் இவர் மத்திய அமைச்சர்.

பாதுகாப்பு மற்றும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளிலும் வலதுசாரி சிந்தனைகளை பரவலாக்குகின்றனர். பாரதிய ஜனதா கட்சியின் பொதுச் செயலாளரான ராவ் மாதவ் மற்றும் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் அஜித் டோவலின் மகனான செளர்யா டோவலும் இணைந்து ‘இந்தியா நிறுவனம்’ என்ற ஒன்றை நடத்தி வருகின்றனர். பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுக் கொள்கை தொடர்பான பிரச்சினை களில் வலதுசாரி சிந்தனைகளை திணிப்பதில் இவர்கள் சூத்திரதாரிகளாக உருவெடுக்கின்றனர்.

“பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வட்டத்தில் வலதுசாரி சிந்தனைவாதிகளை உருவாக்குவதற்கு, ஒருங்கிணைந்த தேசிய பாதுகாப்பு குழுமமும், பாரத நித்தி என்ற அமைப்பும் ஈடுபடுகிறது. சங்கல்ப் என்ற நிறுவனத்தின் வழியாக 1986லிருந்து இன்று வரை ஆயிரம் மாணவர்களை அரசு ஆட்சிப் பணிகளுக்காக பயிற்சி அளித்து அனுப்பியுள்ளோம்” என்கிறார் கணித்கர்.

பண்பாட்டு துறைகளிலும் ஆலோசனை குழுக்களிலும் இன்று வலதுசாரி சிந்தனை கொண்டவர்களையே காண முடிகிறது. ஆர்.எஸ்.எஸ்சின் கருத்துகளோடு ஒத்துப்போகும் பார்வை உடையவர்களே வரலாற்று ஆய்வு மய்யம், இந்திராகாந்தி தேசிய கலை பண்பாட்டு மய்யம், பிரச்சார் பாரதி தேசிய நினைவு காப்பகம், மத்திய திரைப்பட தணிக்கைக் குழு போன்ற அரசு துறைகளில் பணியமர்த்தப்படுகின்றனர்.

தேசத்தின் பெயரால் இந்தியா காவிய மயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான வேலை முழு மூச்சாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

- விடுதலை இராசேந்திரன்

இந்து மதத்திலிருந்து விலகும் லிங்காயத்துகள்

ச.சிவலிங்கம்

கர்நாடக அரசு லிங்காயத்து சமூகத்தின் நீண்ட நாளன் கோரிக்கையை ஏற்று அவர்கள் இந்துக்கள் அல்ல என்று அரசாணை வெளியிட்டு இருக்கிறது. லிங்காயத்து சமூகத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணியை விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

கர்நாடகத்தில் லிங்காயத்தைத் தனிமதமாக அறிவிக்கக் கோரும் போராட்டங்களும் கன்னடக் கொடிக்கான போராட்டங்களும் விவாத மையங்களானதோடு 2018 சட்டமன்றத் தேர்தல் முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளாகவும் உருவெடுத்திருக்கின்றன. அடுத்தடுத்த தேர்தல் வெற்றிகளினூடே கர்நாடகத்தையும் கைப்பற்றி விடலாம் என்ற பாஜகவின் கணக்குக்குப் பெரும் தடைகளாக இப்போது உருவெடுத்திருக்கின்றன இந்த இரு பிரச்சினைகளும். குறிப்பாக 'லிங்காயத் தனி மதம்' எனும் விவகாரம் இந்துத்துவ அரசியல் கணக்குகளுக்கும் நீண்ட காலச் சவாலாக மாறியிருக்கிறது.

கி.பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் வட கர்நாடகத்தில் உருவான வசனக்காரர்களின் இயக்கம் (பக்தி இயக்கம்) சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது அனைத்து அதிகாரங்களும் பார்ப்பனர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த காலகட்டம் அது.

வசனக்காரர்களின் இயக்கம் அதைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தியதோடு மட்டும் நிலலாமல், மாற்றுச் சமூகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கவும் முனைந்தது. இந்த முரண்பாடு வர்ணாசிரம சாதி ஆதிக்க சக்திகளுக்கும் வசனக்காரர்களுக்கும் இடையில் சமரசம் செய்ய முடியாத முரண்பாடாக வளர்ந்தது என்று தேசியக் கல்லூரியின் கன்னடப் பேராசிரியர் ரங்கநாத் கண்ட்டன் குண்ட்டே கூறுகிறார். பிறப்பின் அடிப்படையிலான சாதிகளின் மதிப்பும் இழிவும், உழைப்பு பற்றிய கருத்தாக்கங்களை வசனக்காரர்களின் இயக்கம் மறு மதிப்பீடு செய்து சமூகத்தை உயிர்ப்பித்தது என்று கூறுகிறார் கன்னட ஊடகவியலாளரான பார்வதீஷ்.

உடம்பே ஆலயம், ஆன்மாவே தெய்வம் என்ற தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதன் மூலம் சமூகத்தில் நிலவிய வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டை வசனக்காரர்கள் தகர்த்தெறிந்தனர். அனைவருக்கும் லிங்க தீட்சை கொடுத்து சகோதரத்துவத்தை

நிலைநாட்டினர். இதில் ஈர்க்கப்பட்ட அனைத்து சாதி மக்களும் வசனக்காரர்களின் இயக்கத்தில் இணைந்தனர். இந்த இயக்கத்தைத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்தியவர் பசவண்ணர். தீண்டத்தகாத மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் சமூக விடுதலை கிடைத்த மகிழ்ச்சியில் இயக்கத்தில் இணைந்தனர் என்று மாத்தே மகாதேவி குறிப்பிடுகிறார். இவர் லிங்காயத் மதத்தை தனி மதமாக அறிவிக்கக் கோரி போராடுபவர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர்.

அதேபோல சிதானந்த மூர்த்தியும், தீண்டப்படாத சாதியினர் அதிக எண்ணிக்கையில் பக்தி இயக்கத்தில் இணைந்ததாகத் தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவர்களின் கருத்துகளை மெய்ப்பிப்பதாகவே வசனக் காரர்களின் இயக்க வரலாறு இருக்கின்றது. வசனக் காரர்களின் இயக்கத்தில் டோஹர் கக்கய்யா (கூடை முனை பவர்), அம்பிகா செளடய்யா (மீனவர்), ஜேடர் தாசரமய்யா (நெசவாளர் - தேவாங்கா), அல்லம பிரபு (நாட்டியக்கார சாதி), காலவ்வே (தலித்), மாதார சென்னய்யா (மாதிகா), மடிவாளா மாச்சிதேவா (வண்ணார்) உள்ளிட்ட அனைத்து சாதியினரும் சரணர்களாக (பக்தர்களாக) இருந்தனர். வசனக்காரர்கள் பசவண்ணர் தலைமையில் கல்யாண் (இன்று பசவகல்யாண்) என்னும் இடத்தில் அனுபவ மண்டபத்தை (பல்வேறு தொழில் செய்வோர் தங்களது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் இடம்) உருவாக்கினர். கல்யாண் நகரம் பிஜ்ஜல அரசனின் தலைநகரமாக இருந்தது. அமைச்சரவையில் பசவண்ணர் அமைச்சராக இருந்தார். அனுபவ மண்டபத்தில் அனைத்து சாதிகளைச் சேர்ந்த 730 உறுப்பினர்கள் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தொழிலுக்கும் உழைப்புக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்தனர்; தொழிலே தெய்வம் என்னும் கோட்பாட்டை நம்பினர். அனுபவ மண்டபத்தைப் பற்றி ஆய்வுசெய்த சென்னப்ப உத்தங்கி என்பவர், 'அனுபவ மண்டபம் உலகின் முதல் பாராளுமன்றம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த அனுபவ மண்டபத்தின் தலைவராக அல்லம பிரபுவை நியமித்தார் பசவண்ணர்.

வர்ணாசிரம அமைப்புமுறைக்கு எதிரான இத்தகைய செயல்களை ஒடுக்க வேண்டும் என்றும் பார்ப்பனர்கள் அரசனிடம் முறையிட்டனர்.

வசனக்காரர்களை ஒடுக்குவதற்கு அரசன் படைகளை அனுப்பினான். கல்யாண் நகரம் புரட்சியின் மையமானது. சரணர்கள் நான்கு திசைகளிலும் தப்பி ஓடினர். சரணர்கள், மக்கள் என்று பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பசவண்ணரையும் படைகள் துரத்தின; இறுதியில் கொல்லப்பட்டார் என்றும் கொல்லப்படவில்லை, சமாதியானார் என்ற கருத்தும் இருக்கின்றது.

தப்பி ஓடியவர்கள் தென் கன்னட மாவட்டத்தின் உலுவெ குகைகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இந்த இடம் சரணர்களின் வழிபாட்டு இடமாகக் கருதப்படுகிறது. இங்கு இரண்டாவது அனுபவ மண்டபம் நிறுவப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. 12ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடந்த இந்தப் போர், பசவண்ணர் உருவாக்கிய மதத்துக்கு ஓரளவு பின்னடைவையும் அதே நேரத்தில் தப்பியோடிய சரணர்களின் மூலம் பரந்துபட்ட பிரச்சாரத்தையும் பெற்றதாகக் கூறுகிறார் மாத்தே மகாதேவி. பசவண்ணரின் பக்தி மரபு 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்துள்ளது. சண்முக சிவயோகிதான் கடைசி சரணர் என்று அவர் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

கிருஷ்ணதேவராயருக்கு முன்னர் ஆட்சிசெய்த பிரவுடு தேவராயா என்னும் அரசனின் பாதுகாப்பில் இருந்த சித்தலிங்கேஸ்வர குரு வசனக்காரர்களின் சுவடிகளைப் பாதுகாத்துள்ளார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பகீரப்பா குரப்பா ஹலகட்டி என்பவர் சுவடிகளில் இருந்த வற்றை அச்சேற்றி நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். 1931 முதல் 1995 வரை வாழ்ந்த லிங்காயனந்த சுவாமிகள், சுமார் 40 ஆண்டுகள் லிங்காயத்து மதம் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்துள்ளார். மேற்கண்ட சமூக வரலாற்று நிகழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் மாத்தே மகாதேவி லிங்காயத், ஆரம்பம் முதலே தனி மதமாக, குறிப்பாக சனாதன வர்ணாசிரமத்தி லிருந்து வேறுபட்டு இயங்கிவருகிறது என்கிறார். இது தொடர்பான சான்றுகளையும் முன் வைக்கிறார்.

1851-ம் ஆண்டிலேயே லிங்காயத் மதம் சுதந்திர மதம் என்று பேராசிரியர் எம்.ஆர்.காக்கே எழுதினார். மேலும், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் நீதிபதியாக இருந்த சி.பி.பிரவுன் எழுதிய நூலில் 'லிங்காயத் தனி மதம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். லிங்காயத் மதத்தினர் நீதிமன்றத்தில் பகவத் கீதை மீது உறுதியெடுக்க மறுத்ததையும் இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது மதராஸ் கெஜட்டில் பதிவாகியிருப்பதையும் மாத்தே மகாதேவி குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு கடந்த 800 ஆண்டுகளாக பசவண்ணரால்

உருவாக்கப்பட்ட லிங்காயத் தனி மதமாகவே இருந்துவந்துள்ளது. எனவே, மத்திய அரசு அரசியல் சட்டப்பிரிவு 21-ன்படி லிங்காயத்தைத் தனி மதமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராடி வருவதாக அவர் கூறுகிறார்.

ஆந்திராவிலிருந்து கர்நாடகத்துக்குக் குடியேறிய ஆனகல் குமாரசாமி 1904-ல் வீரசைவ மகா சபையை நிறுவினார். இதே காலகட்டத்தில், சிவயோக மந்திர என்னும் அமைப்பும் உருவாக்கப் பட்டது. இது மதப் பயிற்சிப் பள்ளியாகச் செயல்பட்டது. ஆனகல் குமாரசாமிதான் சூழ்ச்சித் திட்டத்துடன் வீரசைவ லிங்காயத் என்று லிங்காயத் மதத்தைக் குறிப்பிட்டதாகவும் மாத்தே மகாதேவி குற்றம்சாட்டுகிறார். வீரசைவ மகா சபையின் நெறிமுறைகளில் முதலாவதாக இருப்பது வேத ஆகமங்கள்தான் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

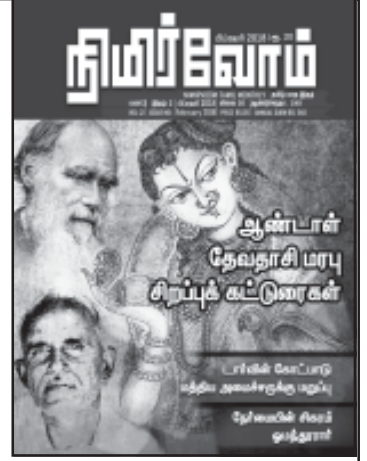
வீரசைவமானது வர்ணாசிரமம், சாதி அமைப்பு முறை, ஹோமம், யாகம் முதலியவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதோடு எல்லா இந்து தெய்வங்களையும் நம்புகிறது. மேலும், வீரசைவர்கள் பசவண்ணரை குருவாக ஒப்புக் கொள் வதில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் பசவண்ணருக்கும் முன்பே வீரசைவம் இருந்ததாகவும் கூறுகின்றனர். லிங்காயத் மதத்தை வீரசைவ லிங்காயத் மதம் என்று கூறுபவர்களில் முக்கியமானவர்களாக சிதானந்த மூர்த்தி, பைரப்பா போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் இந்துத்துவா சார்பானவர்கள்.

1891, 1991 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புகளில் முறையே 38 (மைசூர்) மற்றும் 43 (மும்பை) துணை சாதிகள் லிங்காயத்தில் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இறுதியாக 71 துணை சாதிகள் இருப்பதாக முடிவுசெய்யப்பட்டது. மேற்கண்ட சமூக வரலாற்று ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் லிங்காயத் என்பது தனி மதம் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கோரிக்கை பலமுறை அரசிடம் வைக்கப்பட்டுள்ளது; எனவே, எங்களது கோரிக்கையை அரசியலுடன் இணைத்துப் பேசுவது சரியல்ல என்பது இதற்காகப் போராடுபவர்களின் வாதம். ஆனால், பெரும் விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கும் இந்த விவகாரம் எதிர்கால அரசியலைத் தீர்மானிக்கும் எல்லா அறிகுறிகளும் இப்போது கர்நாடகத்தில் தீர்க்கமாகத் தெரிகின்றன.

குறிப்பு: அண்மையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட கவுரி லங்கேஷ் ஒரு லிங்காயத்; லிங்காயத்துக்களை 'இந்து' மதத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்ற போராட்டத்தை தீவிரமாக ஆதரித்து எழுதி வந்தார்.

வாசகர் கடிதம்

“கவிஞர் வைரமுத்து” Indian Movement some aspects of dissent, protest & reform” என்ற அரிய ஆய்வு நூலில் இருந்து, ஆண்டாள் பற்றி கூறிய கருத்துகளை வைத்து, அவருக்கு எதிராக பல அருவருக்கத்தக்க செயல்களை சங் பரிவார் அமைப்புகள் செய்தன. தமிழ்நாட்டின் கருத்துரிமை மரபுக்கு சவால் விடும் விதமாக எச்.ராஜா உள்ளிட்ட பாஜக தலைவர்கள் பேசினார். இதற்கு எதிர்வினையாக, சென்னை மாவட்ட திவிக, ஆண்டாளை பற்றிய கருத்தரங்கத்தை நடத்தியது. இக்கருத்தரங்கத்தில், மார்க்சிய பெரியாரிய பொதுவுடைமை கட்சியின் சென்னை மாவட்ட செயலாளரும், சீரிய சிந்தனையாளருமான தோழர் வாலாஜா வல்லவன், ஆண்டாளை குறித்து பேசினார். அவர் பேசியவை கட்டுரையாக “நிமிர்வோம்” இதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தேவராடியார் மரபு எப்போது உருவானது? அதில் சோழர் ஆட்சியின் பங்கு என்ன? உடன்கட்டை ஏறுதல் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததா? நாச்சியார் திருமொழியில் ஆண்டாள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? ஆகிய கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்கும் விதமாக பல அரிய வரலாற்று கருத்துகள் கட்டுரையில் இடம்பெற்றிருந்தன...

நீதி நூல்களையும் புராண இதிகாசங்களையும் ஒப்பிட்டு, பெரியார், விடுதலையில் 1956இல் எழுதிய சில கருத்துகள் பிப்ரவரி 2018ஆம் மாத இதழில் காணக் கிடைத்தன. பெரியாரின் இலக்கியப்பார்வை எவ்வளவு தனித்துவமானது என்பதை அவருடைய கருத்துகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

கலைஞர் கட்டிய தமிழ்நாடு சட்டசபை கட்டிடத்துக்கு “ஓமந்தூரார் மாளிகை” என்று பெயரிட்டதற்கு, தமிழ்தேசியவாதிகள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். ஒரு தமிழனின் பெயரை கூட மாளிகைக்கு வைக்கமுடியாத அளவுக்கு திராவிட அரசியல், நம்மை அடிமைப்படுத்துவதாக பிரச்சாரம் செய்தனர். ஓமந்தூராரைப்பற்றி பெரிதாக எந்த தகவலுமே எனக்கு தெரியாத காரணத்தினால் நானும், “அவர் என்ன செய்துவிட்டார் என்று அவர் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள்? அண்ணா, காமராஜர் ஆகியோரது பெயர்களை வைத்திருக்கலாமே?!” என்றே நினைத்திருந்தேன். ஆனால், நிமிர்வோம் இதழில் ஓமந்தூராரைப்பற்றிய கட்டுரையை படித்தபின், இப்படிப்பட்ட ஒரு நேர்மையான மனிதரை பற்றி இத்தனை நாளாக தெரிந்து கொள்ளாமல் இருந்துவிட்டோமே என்ற குற்ற உணர்வு ஏற்பட்டது; மாளிகைக்கு அவர் பெயரை வைத்தது மிகவும் பொருத்தமானது என்றும் உணர்ச்செய்தது.

ஏவுகணை, செயற்கை அணுக்கள், ஸ்டெம் அணுக்கள் என்று, அசுரவேகத்தில் அறிவியல் வளர்ந்து வரும் வேளையில், இன்னமும் பரிணாம வளர்ச்சி அறிவியலைக் கூட உணர முடியாத மனிதர்கள் இருப்பது வேதனைக்குரியது. அதுவும், அமைச்சராக இருப்பவரே டார்வின் கோட்பாட்டுக்கு எதிராக பேசியிருப்பது ஆச்சரியத்தை அளித்தது. இதற்கு சரியான எதிர்வினையாக மறுப்பு கட்டுரை இருந்தது. பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படை கருத்துகள், கட்டுரையில் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடந்தன; சிந்திக்கத் தூண்டின.

இந்து ஆலய மீட்பு இயக்கம் என்ற பெயரில், எச். ராஜா போன்ற ஆர்எஸ்எஸ் பார்ப்பனர்கள், மீண்டும் கோவில்களை பார்ப்பனர்களின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளனர். இந்த வேளையில், தோழர் விடுதலை அரசு இந்து அறநிலையத்துறையைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை, பல வரலாற்று தகவல்களை எடுத்தியம்பியது. இந்து ஆலய மீட்பு இயக்கத்தின் நயவஞ்சகமான நோக்கத்தை புரிந்துகொள்ளவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. கவிஞர் வைரமுத்து ஆண்டாளை பற்றி கட்டுரை ஆற்றியபோது, சில அரிய நூல்களை மேற்கோள் காட்டினார். இப்படிப்பட்ட அரிய நூல்களை தேடுவது எப்படி? எங்கெல்லாம் கிடைக்கும்? என்பன போன்ற தகவல்களை, புத்தக தேடல், வாசிப்பு பற்றிய கட்டுரையாக நிமிர்வோம் இதழில் வெளியிட்டால், வாசிப்பு உலகில் பல ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள நினைக்கும் இளம்தலைமுறையினருக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கோரிக்கையையும் வைக்கின்றேன். “நிமிர்வோம்” இதழ் சிறக்க வாழ்த்துக்கள்.

எட்வின் பிரபாகரன், மடிப்பாக்கம், சென்னை.

தலையை எடுத்த தறுதலையே!
 தாழ்ந்து கிடந்த தலைமுறை
 தலையெ டுக்கச் செய்தவரின்
 தலையை எடுப்ப தாரடா?!
 சிலையை உடைத்து போட்டுவிட்டால்
 சிந்தை உடைந்து போகுமோ?!
 அலையை உடைக்கப் பார்க்கிறாய்
 அறிவில் லாத மூடனே!
 எச்சிலையே! எச் சிலையை
 நீஉடைத்தாய் தெரியுமா?
 இச்சகத்துள் னோரெலாம்
 எதிர்த்து நின்ற போதிலும்
 அச்ச மில்லை என்றெதிர்த்த
 அவரை உடைக்க முடியுமா?
 எச்சில் துப்பும் நாய்களால்
 இமயச் சிகரம் சரியுமா?
 எந்தத் தலையை நீஉடைத்தாய்
 எண்ணிப் பார்க்கத் தெரியுமா?
 அந்தத் தலையின் சிந்தனையின்
 ஆழம் உணக்குப் புரியுமா?
 நொந்து கிடந்த மக்களுக்கு
 சொந்த வரலாற்றினை
 முந்தித் தந்து மான உணர்வை
 மூட்டிச் சென்ற நெருப்படா!
 உரிமை உடமை பெறுமையாக
 உழைத்த பெரியார் அவர்!
 வறுமை யாக அடிமையாக
 வருணமாகி வீழ்ந்தவரை
 உரிமைப் பேரில் வந்து சேர
 உணர வைத்த பெருமைக்கு
 உரியார், அவர் தான் பெரியார்!
 உணர் வறியா மூடனே!
 மாறி மாறி வேட மீட்டும்
 மறத்தமிழர் நாட்டினை
 வானிச் சுருட்ட வழிகளின்றி
 வத்தி வைக்கத் திரிகிறாய்!
 சீறிப் படும் சிங்கத்தையே
 சீண்டிப் பார்க்கும் நரிகளே!
 காறி உமிழ்ந்து விரட்டி யடிக்கும்
 காலம் வெகு தூரமில்லை!

-நா.முத்துநிலவன்

எச் சிலையை நீ உடைத்தாய் தெரியுமா?

Printed by K.RAJENDRAN. Published and Owned by K.RAJENDRAN and Printed at BEAUTIFUL PRINTER, 27/65, Devaraj Street, Royapettah, Chennai-600014 and Published at Old No.29, New No.16, 1st Street, Journalists Colony, Srinivasapuram, Thiruvannamiyur, Chennai-600041. Editor:K.RAJENDRAN